

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

het visserij blad

VAKBLAD VOOR DE BELGISCHE ZEEVISSERIJ
EN VAN DE GROEPING DER VISNIJVERHEDEN

VRIJDAG 25 AUGUSTUS 1978 — PRIJS 40 FR. — Nr. 30 — 45e JAAR — VERSCHIJNT WEKELIJKS

1

REDERS en
VISSERS,
voor uw
SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING
wendt U in volle
vertrouwen tot de

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01

A. LOWYCK & ZOON

VICTORIALAAN 36 — OOSTENDE
TEL. (059) 70 88 21

HERSTELLINGEN — INRICHTEN

Agent en dephouder voor de Visserij :

Scheepsverven Sigma Coatings

(Bundeling van Pieter Schoen, Varosleau en Vettewinkel)

(7772V)

VISSERSVAARTUIG KOPEN OF VERKOPEN ?

Voor Inlichtingen en formalltelten :

Beroepsvereniging

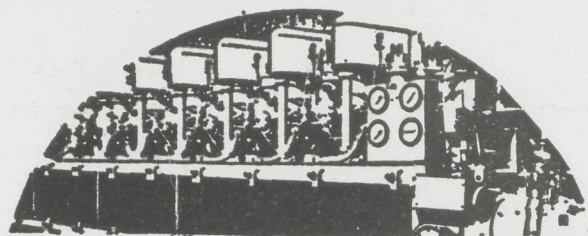
HAND IN HAND

ZEEBRUGGE

tel. (050) 54 41 17 - 54 41 92

— volledig en deskundig advies en bijstand —

(7772V)

BOLNES

VERANTWOORD
INVESTEREN

minimale kosten - maximale resultaten

Loze (advertentie) kreten?

Neen! Uitspraken van mensen met Bolnes ervaring!

Bolnes bouwt dieselmotoren in vermogens van 450 - 1500 pk
bij 600/600 omw/min in lijn en 1800 - 3000 pk bij 600 omw/min
met 12 - 20 cyl in V-vorm.

BOLNES MOTORENFABRIEK BV
Postbus 3, Krimpen aan de Lek, tel. 01807 - 14900
telex 22439

stuwkracht in staal

HOOFDVERTEGENWOORDIGER VOOR DE BELGISCHE VISSERIJ

Fa. S.V. SCAP, H. BAELSKAAI 27, OOSTENDE

TEL. (059) 70 29 51 - 70 09 31 - 70 09 32 na 18 uur : 70 38 79

REDERS LEEST UW VAKBLAD

EVEREST

SCHILFERIJSFABRIEK

Hendrik Baelskaai 40

OOSTENDE Tel. 70 67 07

— HET KOUDSTE

— HET BEST BEWERKBAAR

het visserijblad

Vrijdag 25 augustus 1978 - Nr. 30

IS HET QUOTASTELSEL WEL EEN NUTTIGE EN DOORSLAANDE MAATREGEL GEWEEST ?

Toen sedert jaren bleek dat de zeeën en vooral de rijke broedplaatsen van de Noordzee meer en meer intensief bevestigd werden met vistuigen en mechanische aandrijvingen, die meer en meer het maksimum van vangsten betrachtten, zonder te spreken van de industriële visserij, die de zaak nog verergerde, zijn de wetenschapsmensen, die elk jaar eens te Kopenhagen samen komen, er begonnen aan denken, **helaas veel te laat**, dat er iets moest gedaan worden wou men de visserij in de Noordzee niet ten gronde richten en met haar, de vele bedrijven die er rechtstreeks of onrechtstreeks van afhankelijk.

Nooit werd gedacht of tenminste in praktijk gesteld, de visserij te verbieden gedurende bepaalde periodes van het jaar op bepaalde visserijgronden en met bepaalde vistuigen en netmazen.

Dat was te eenvoudig en zou volgens die biologen geen doorslaand resultaat met zich brengen. Integendeel, het zou van niet het minste nut zijn. De zaak ingewikkelder maken, was beter. Dat was de thesist die men voorop zette. Wat de wetenschapsmensen ons wijs maakten, moesten we aanvaarden, als wet.

Ondertussen is voor allerlei redenen, door allerlei invloeden en bij alle landen ter wereld een hetze gerijpt, welke zijn ontstaan heeft in de Europese wereld, waaruit bleek, dat om de visstand te behouden, om te beginnen een zogezegde « militaire zone » van 200 mijl ter bescherming van de nationale belangen, hoe gering die ook op visserijgebied waren of nog zijn.

We nemen als voorbeeld Ierland en Europa en de talrijke Afrikaanse landen, waar praktisch nooit aan een intensieve visserij werd gedaan, 't zij bij gebrek aan materiaal, aan beroepskennis aan organisatie te lande, enz.

En zo werd om te beginnen elk- een ingepalmd met een eigen nationale visserijzone, hoe onwettelijk en potsierlijk het ook mag genoemd worden.

Internationale wetten hadden vele jaren geleden wel een drie mijlszone tot stand gebracht, maar er nooit aan gedacht er van een 200 mijls visserijzone te maken. Het was te onlogisch, te onwettelijk. Want waar begint en waar eindigt het nationaal territoriaal recht ter zee ?

Maar met dit alles was de zaak van de uitroeiing der visstocks niet opgelost.

Een zes en twaalf mijlszone, ja een vijftig mijlszone werd, en

wordt opgeëist. En nogmaals herhalen we : met welk recht ? Maar daarmee was de kwestie van de bescherming der visstocks niet opgelost, want elkeen dacht niet aan de bescherming binnen die 12 à 50 of 200 mijlszone, maar aan het feit er evenveel maar met eigen vloot te kunnen vissen ter voldoening van de eigen middelen, de eigen politici, maar niet de visstocks te beschermen. Dat scheen en schijnt nog in veel gevallen bijzaak.

Men ging eens te meer de biologen te rade, want groter en groter werden de visserijvloot, intensiever en meer technisch werd er gevist om de exploitaties rendabel te maken en het kon werkelijk niet verder.

In alle landen, België uitgezonderd, werd in de loop der laatste vijf jaren, de visserijvloot uitgerust met steeds moderner materiaal, groter schepen, die op den duur zelfs fabriekschepen werden.

Niemand dacht er aan in eigen land de vloot te beperken in getal en grootte van p.k. en omvang. Steeds ging het zwaarder en zwaarder, duurder en omvangrijker.

Voor landen zoals de Oostbloklanden kon dat geen kwaad. Winst of verlies werd toch gedragen door de Staat.

In de Westerse landen is de vloot praktisch privaat eigendom met de katastrophe die bij overbevissing het gevolg er van is geweest, in zoverre dat talrijk de vragen en de betrachttingen zijn, het overvloedige of liever niet meer rendeerbare daarvan te leiden, zelfs met technische en materiële assistentie.

In het kader van de E.E.G. werden maatregelen genomen ten opzichte van de niet-lidstaten en binnen de grenzen er van voor elk der leden.

Men zou beginnen met quotas op basis van visserijstatistiek, die nog nooit van welk land ook, de juiste cijfers hebben weergegeven van hun werkelijke aanvoer.

Inderdaad in veel landen is de weiling niet verplichtend, in andere doet men aan voorafnamen en nog anderen maken weinig onderscheid tussen vissoorten.

En als gevolg van wat de landen trachten te bewijzen en volgens men al of niet in de voorbije jaren bepaalde visgronden had bevestigd of bepaalde vissoorten had aangevoerd, kreeg men een quota toebedeeld.

Dat was vooral het groot gevaar en de grote vergissing.

De twee voorbije jaren hebben immers bewezen dat het toekennen van quotas geen oplossing is, niet-tegenstaande de snelheid waarmee

ABONNEMENTEN: BINNENLAND 1 JAAR 1.800 FR. — 6 MAANDEN 900 FR. — 3 MAANDEN 500 FR. — BUITENLAND 2.000 FR. — NEDERLAND 132 GULDEN
REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ: H. BAELSKAAL 30, 8400 OOSTENDE
TELEFOON (059) 70 77 13 · 70 77 14 — P.C.R. 000-0418987-44 — H.R.O. 25 202 —
B.T.W. 412.522.588 DIREKTEUR: PR. VANDENBERGHE

Schandelijke zandwinning

HET WORDT WRAAKROEPEND

Men schrijft ons :

1) Er werd toelating verleend door het Ministerie van Openbare Werken om aan zandwinning te doen op de Kwinte Bank, Buiten Raten en Oostdijk. Precies of dit geen visrijke plaatsen, of broeiplaatsen zijn, temeer de zandwinning grijpt niet plaats boven op de bank, maar langs de hellingen, waar ook de broeiplaatsen van de vis zijn.

2) Nu worden de beste garnaalplaatsen ook maar vermoord. U spreekt in Uw artikel van 14 dagen geleden van Wenduinebank en Oostendse bank, maar vermeld u maar gerust de Stroombank erbij (dinsdag 11. om 9 uur lagen twee zandzuigers boven op de Stroombank ! Een ter hoogte van Mariakerke, een tweede bewesten Raversijde).

Hebben onze overheidsdiensten dan helemaal geen sikkepit verstand meer ?

Zijn al deze banken, en de Stroombank in het bijzonder, geen natuurlijke beschermingsdijken voor onze zo kwetsbare kust ?

Men moet geen zeeman zijn, dit kan iedere wandelaar zien van op de dijk, om bij stormweer van 't Noorden, de hoge zeeën te zien breken en scheuren op de Stroombank, die amper 1,5 mijl buiten de kust ligt !

Hoe is het mogelijk dat de overheid toelating verleent, om dergelijke natuurlijke beschermende banken voor onze kust te laten vernietigen ?

Zal het „stormmuurtje” op de dijk van Oostende de oplossing blijven geven ?

Is er nu reeds, nog geen schade genoeg aan dijken, brislams, enz., en dit na iedere storm ? Wordt heel onze kustlijn nog niet genoeg ontzand, dat men de zee een handje moet toesteken ? Blijft het stadsbestuur van Oostende, en de andere kuststeden en gemeenten dan maar zwijgen als vermoord ?

Hadden de HH Burgemeesters van Oostende en Nieuwpoort niet beter radikaal de aanvoer van zeezand in hun havens geweigerd te lossen. Hebben ze zich niet blind gestaard op de inkomsten eraan verbonden voor hun stadskas, en maar de ogen gesloten voor de gevolgen zoals het proefstation ook daarvoor miljoenen ontvangt.

Hadden ze niet beter op de tafel geklopt bij maniakken te Brussel of waar ook, en hun vlakaf gezegd: Handen af van onze zee, handen af van onze natuurlijke dijken ! Dan hadden ze niet alleenlijk de visserij een heel grote dienst bewezen, maar dan hadden ze een daad gesteld tegenover heel de kustbevolking tegen overstroming en ontzanding ! Wees er zeker van de natuur laat niet met zich spotten, de natuur kent geen geld, en zal wraak nemen !

Nota der Red. : Zeer juist bekeken.

DE BELGISCHE ZEEVISSERIJ IN 1978 Gunstige tekenen van heropleving

De Belgische zeevisserij is bezig een opmerkelijk jaar 1978 te beleven. Er is immers een einde gekomen aan een jarenlange daling van de visaanvoer. Ten bewijze : na zeven maanden bereikt onze eigen aanvoer van vis 23000 ton; verleden jaar op hetzelfde tijdstip was dat slechts 19.000 ton. Er werd dus in 1978 tot nog toe door onze vissers 20 procent meer vis gevangen dan in dezelfde periode van 1977.

Hoofdoorzaak voor deze gunstige kentering is de meer dan normale stijging van de aanvoer van kabeljauw, voornamelijk gullen. Aangevangen in het najaar van 1977, heeft het verschijnsel van de grote gullenvangsten zich ook in 1978 op spectaculaire wijze doorgezet, met als resultaat een verdubbeling van de kabeljauwaanvoer.

In een periode dat iedereen de mond vol heeft over overbevissing en de biologen niet ophouden ons met allerlei jobstijdingen om de oren te slaan, is het goed dat Moeder Natuur hen af en toe een pad in de korf zet en voor een onverwacht extraatje weet te zorgen.

Onze reders en vissers hebben deze buitenkans vanzelfsprekend met beide handen aangegrepen. De cijfers liegen er niet om. De vis-
(vervolg blz. 2)

(vervolg blz. 2)

DE BELGISCHE ZEEVISSERIJ IN 1978

(Vervolg van blz. 1)

aanvoer van de eerste zeven maanden van 1978 leverde een meerwaarde op van 130 miljoen fr of 16 procent, en die vooruitgang is praktisch geheel op het actief van de kabeljauwvisserij te schrijven.

DE GEVOLGEN VAN ONZE BUITENLANDSE HANDEL

Hoe reageert nu de handel op deze stijging van de visaanvoer? Het antwoord is: in dezelfde bevredigende mate. Dit was trouwens te verwachten. Gul is een typisch uitvoerprodukt, uiterst geschikt om te fileren en als dusdanig bestemd om aan een steeds stijgende vraag, vooral van uit het buitenland, te voldoen. Ongeveer een derde van onze vangsten aan bodemvis wordt uitgevoerd; het is dan ook normaal te noemen dat de uitvoer een evenredige toename kende.

Om het in cijfers uit te drukken, en rekening gehouden dat van de buitenlandse handel nog maar de eerste vijf maanden van 1978 bekend zijn: naar hoeveelheid steeg de uitvoer van 8500 ton tot 10.100 ton, hetzij met ruim 18 procent: de bruto-uitvoerwaarde groeide aan met een kleine 14 procent (van 648 miljoen fr. tot 736 miljoen fr.). Het prijsgemiddelde zakte wat terug. Ook dit is niet abnormaal: gewoonlijk is tong de overheersende faktor voor het berekenen van de gemiddelde prijs voor alle vis, maar met een nagenoeg gelijke uitvoer van tong en een sterk oplopende export van gullen (die vijf maal goedkoper zijn) is het begrijpelijk dat het prijsgemiddelde een stapje terug zette. Dat gemiddelde is overigens van minder belang; veel wel-sprekender en verheugender is het feit dat de uitvoer op vijf maanden tijd 90 miljoen fr. meer opleverde dan vorig jaar.

Een belangrijke stijging dus van de aanvoer en van de uitvoer. Wat gebeurde intussen met de invoer van vis? De invoer daalde met 5 procent, maar er dient wel een onderscheid gemaakt volgens de verschillende categorieën. Er werden evenveel conserven geïmporteerd als vorig jaar, idem voor de bewerkte vis (gerookte, gezouten, gedroogde of gepekeld). Bij schaal- en weekdieren (hoofdzakelijk garnalen en mosselen) viel zelfs een lichte stijging te noteren. De grootste klap kreeg de invoer van verse en bevroren vis. Ook dit zal niemand verwonderen, wanneer men overweegt dat onze eigen (gestegen) vangsten voor meer dan 90 procent in deze categorie thuishoren.

Wel valt het op dat de ingevroren vis tegen hogere prijzen werd verhandeld: het prijsgemiddelde steeg nl. van 74 tot 84 fr. per kg, zodat voor een kwantum dat 5 procent lager lag, toch ruim 8 procent meer diende te worden betaald.

HET VISVERBRUIK

Met de levendige handel die dit jaar kenmerkt, is het verheugend vast te stellen dat het binnenlands visverbruik opmerkelijk stabiel blijft. Ondanks de verhoogde uitvoer en de relatief kleine terugloop van de invoer werd van januari tot mei 1978 precies evenveel vis door de Belgische verbruiker afgenomen als in dezelfde tijdspanne verleden jaar.

Inmiddels is het mosselseizoen schitterend gestart en blijft de eigen Belgische visaanvoer goede vangstresultaten opleveren. Indien deze tendens aanhoudt is de kans groot dat tegen het jaareinde een verhoging van het verbruik per inwoner, dat thans ongeveer 15 kg bedraagt, zal worden geboekt.

De verbruikersprijzen blijven een normale opwaartse tendens volgen: de stijging van de prijzen in de kleinhandel belooft in 1978 tot nog toe 9 procent, een bedrag dat draaglijk lijkt voor de verbruiker en dat tevens de handels- en verwerkingssektor de nodige armsgslag geeft om de kostenstijgingen op te vangen en geleidelijk aan zijn infrastructuur aan de noden en vereisten van de moderne marktstructuur aan te passen.

Het jaar 1978 laat vooralsnog op alle terreinen hoopvolle tekenen van heropleving zien. Moge het zo blijven.

UW RAADGEVER IN VERZEKERINGEN

VERZEKERINGSKANTOOR MONTEYNE & VANMOERKERKE N.V.

Koningstraat 16, 8400 Oostende
Tel.: (059) 80.23.01

- * Scheepsverzekeringen
- * Transport
- * Alle andere takken

(8188V)

IS HET QUOTASTELSEL WEL EEN NUTTIGE EN DOORSLAANDE MAATREGEL GEWEEST?

(Vervolg van blz. 1)

de bepaalde vissoorten aangroeien. Darenboven zijn de huidige aanvoeren praktisch voor 25 à 50 t.h. vervalst en heeft het toekennen van quota niets opgelost.

We begrijpen dan ook niet waarom zoveel geloof wordt gehecht aan voorstellen door biologen gedaan.

Dat zij melden hoe de toestand van de stocks zich voordoet, wat men voorziet op bepaalde visgronden, op bepaalde tijdstippen van het jaar, goed.

Maar daarmee moet alles gezegd zijn en moeten de erbij betrokken landen samen overleggen, in het kader van de in een bepaald aantal jaren geleden, bestaande vloot, wat er te doen staat om de visstocks te behouden en eventueel te verhogen.

Was het dan zo moeilijk te beginnen met de uitbreiding van elke visserijvloot in elk land te beperken tot het jaar X en het overtollige te slopen?

Was het dan zo moeilijk in het kader van de bestaande tonnage van dat jaar in elk land, geen uitbreiding meer toe te laten?

Is het dan zo moeilijk bepaalde gebieden gedurende bepaalde broeitijdperioden radikaal te verbieden voor meerdere tijd? Is het dan zo

moeilijk overal bepaalde vismethoden, de vistuigen, de netmazen voor bepaalde schepen groter dan 50 br. ton bvb. enz. radikaal ook op nationaal vlak te verbieden?

Had men zijn toevlucht genomen tot het beperken van de vloten en tot al wat we hierboven vermelden, dan waren we al veel verder dan nu het geval is.

Dan zouden we de maatregelen door de IJslanders, de Engelsen, Faroë, Groenland, enz. nu geëist, er nooit nodig geweest zijn en zouden de zeeën niet verder klandestien uitgerooid worden met allerlei vistuigen, vismethoden, groter vloten, enz., dan nu het geval is.

Naar het schijnt, beginnen de economen dat eindelijk in te zien.

Het is nooit te laat om goed te doen. Maar dan moet er vlug tot een radikale ommekeer beslist worden van de methoden om niet alleen de visstocks te beschermen, maar de kapitalen die door klein en groot er in geïnvesteerd werden en worden!

Maar hoelang nog dit getalm en die onverantwoordelijke en weinig nuttige biologische maatregelen met de ruinerende economische gevolgen voor gans het visserijbestaan van Europa?

P. Vandenberghe

REDERS LEEST UW VAKBLAD

Pas verschenen

JAARBOEK VAN DE HAVEN VAN ANTWERPEN 1978 - 1979

Dit boek van 543 blz. — een werkelijk viertalig «Wie is Wie?» van de Antwerpse economische- en havenactiviteiten — bevat onder andere de volledige nomenclatuur van de officiële diensten, van de beroepsgroeperingen en van het merendeel van de grote maritieme- en havenbedrijven. Het behelst bovendien een personenindex met verwijzing naar de diverse rubrieken, evenals talrijke andere nuttige gegevens van praktische aard.

Een bijgewerkte «Atlas van de Haven van Antwerpen», met, naast een groot algemeen plan, 24 uiterst gedetailleerde kaarten, een register van de bedrijven, een straatnamenregister, een register van de kaainummers en een overzicht van de infrastructuur van de haven, vormt de bijlage ter vervollediging van dit werk.

Met zijn bijlage, is het jaarboek meer dan ooit een onontbeerlijk werkinstrument voor elke, die, beroepshalve, geregeld in contact treedt met de officiële instanties en het zakenleven van Antwerpen.

BESTEL NU UW EXEMPLAAR

Verkrijgbaar bij drukkerij «Nieuwsblad van de Kust», H. Baelskaai 30, 8400 Oostende, tegen de prijs van 530 F (BTW inbegrepen) Per post: België F 600 Buitenland BF 650.

De noodzakelijkheid van de modernisering van onze vissersvloot

In een ander artikel hebben we het in ons nr. van 11 oogst gehad over de maatregelen welke de minister van Verkeer na de vakantie zinnens is te nemen om de Belgische visserijvloot, die sedert 1940 een geweldige achteruitgang heeft gekend, van de folkloremarkt te redden.

Het was ons bekend dat de Rederscentrale hieromtrent een ongunstig advies had uitgebracht zich star kijkend op de kwota problemen en het feit dat weinigen het groot belang van die modernisering inzagen.

In dat opzicht was deze nefaste politiek een groot gevaar geworden en meenden we als jarenlang voorvechter van onze kust- en middenslagvisserij, dat aan die toestand en schadelijke visserijpolitiek een einde diende gesteld, wilden we vooral de jongeren de visserij de rug niet zien toekeren.

In samenwerking met de twee beroepsverenigingen van de Kustvisserij te Oostende en Zeebrugge, richtten we de bevoegde minister op 15 jan. 1978, dus 7 maanden geleden een nota welke we nooit aan de openbaarheid hebben prijsgegeven, uit vrees dat een afbrekende politiek, want dat is steeds gemakkelijker, aan de gezondmaking van onze vloot, schade zouden berokkenen.

Nu de regering miinster en zijn hogere ambtenaars het gegronde en voor de visserij nuttige er van hebben ingezien, laten we die, nota met al zijn fouten en gaven hierna volgen.

Het verheugd ons dat deze nota een basis is geweest om te besluiten in de zin in ons artikel over de genomen ministeriële beslissingen, weergegeven.

In ons artikel van 11 augustus omtrent die modernisering is echter een fout geslopen, waar we meldden dat bij aankoop van een vaartuig van in het buitenland, de NMKN slechts zou tussenkomen voor 50 t.h.

Ingevolge de wet van 1948, wordt voor de aankoop van vissersvaartuigen in de vreemde, steeds een krediet van 70 t.h. toegeefaan.

Maar de regering kan een tussenkomst op de interest hier-voor weigeren.

Nu zou beslist zijn van het fonds tussen te komen in de interesten van de NMKN ofwel van de reserves van VOZOR.

Voor aankopen in eigen land zonder nieuwbouw voor vaartuigen van min dan 50 Br Ton zou een ander tussenkomst of liever regeling getroffen worden.

De besprekingen van september zullen moeten uitwijzen in welke richting gegaan moet worden om vooral onze kustvisserij herop te flakkeren.

Wij hopen aldus bij te dragen tot de zo noodzakelijke heropstanding van onze kust- en middenslagvisserij, die steeds de fierheid van ons land en volk is geweest.

Hier volgt deze nota.

P. Vandenbergh.

INLEIDING

Aan de hand van de huidige toestand in de E.E.G. en de gevolgen ervan voor de Belgische visserij stellen wij vast dat, waar in andere landen actief aan nieuwbouw en modernisering van de vloot wordt gedacht, men bij ons, zoals in het verleden, alleen nog meer en meer denkt aan slopen, en afbraakpolitiek.

Het wordt noodzakelijk een onderscheid te maken tussen het geven van slooppremies, die in het verleden misschien wel gedeeltelijk gerechtvaardigd waren maar voor de toekomst op een gans andere wijze dient bekeken te worden, wil men er geen misbruik-artikel van maken.

Opdat deze zaak een gezonde oplossing zou tegemoet gaan dient, vaststellende dat veel belanghebbenden alleen met hun eigen zaak behept zijn, de kwestie door een daarvoor speciaal samengestelde commissie bestudeerd te worden.

Onze vloot, kende met de sloop een aftakeling van 40 eenheden, waarvan de meesten uit de kustvisserij, die op het huidige ogenblik het meest renderende gedeelte van onze vloot mag genoemd worden.

Er dient niet alleen aan sloop van verder verouderde eenheden gedacht, maar aan een vernieuwing, moderniseren ten voordele van jonge schippers en mensen die hun kapitaal daarin willen investeren, wie het ook zijn weze.

De Staat kan doeltreffend optreden zonder daarom zelf een groter financiële inspanning te moeten doen.

Onze visserij, waarvan de instellingen tot het aanleren van de visserij, de wetenschap, de economie, enz..... jaarlijks honderden miljoenen aan de Staat kost, kan honderden miljoenen doen opbrengen, deviezen bezorgen, uitstekende vaktui vormen en een gezond voedsel doen aanvoeren, waarvan nu jaarlijks nog 100 duizend ton dient ingevoerd te worden.

In het kader van de EEG is het voorlopig uitgesloten aan grote maatschappijen aan verre visserijen te denken.

En wat dan ?

Scheepsbouwers, vissers, leveranciers, handelaars moeten niet aangewezen worden op het buitenland, maar op eigen werkterrein : onze Vlaamse visserij, daarmee de tewerkstelling zonder veel Staatstussenkomst bevorderend.

DE MODERNISERING

IN DUITSLAND

Niettegenstaande de EEG-maatregelen, werd zopas daar een plan tot vernieuwing uitgewerkt. Wat behelst dit plan.

Daar werd een zespuntig programma ingesteld op de kottersvloot. Dat is dus onze kust- en middenslagvisserij.

Dit programma luidt :

1. Het opvoeren van de leningsmogelijkheid door de Staat met 25 % en de noodzakelijkheid de eigen middelen van 15 % tot 10 % terug te brengen. Bij ons hebben wij de N.M.K.N. die voor 70 % tussenkomen en 30 % eigen middelen eist.
2. Het opvoeren van een niet terugvorderbare toelage van 20 % tot 25 %.

Bij ons bestaat dit niet en zou men alleen bij FEOGA kunnen aandringen op het bekomen van een toelage van 25 % gezien andere landen voor hun kust- en middenslagvisserij (tot 27 m.) toelagen bekwamen welke tot 250 miljoen Belgische frank oplopen.

Hier zou een slooppremie voor wie sloopt al naar gelang men bouwt of niet bouwt, kunnen dienen, daar een slooppremie geven voor wie niet aan nieuwbouw doet, gelijk staat met een prachtig pensioen voor een fiscaal afgeschreven vaartuig, wat niet op dezelfde basis dient behandeld als iemand die herbouwt, werk verschaft en deviezen zal aanvoeren.

3. Vermindering van de te betalen interesten op het geleend kapitaal dat men wil doen overeenkomen met de interest op de staatslening geheven. In België betalen de leningen bij de N.M.K.N. aangegeven, zoals deze door de Nationale Bank voorgeschreven. Daarin komt het Fonds van het Zeewezen tussen voor een gedeelte al naar gelang het een schip, motor of in het buitenland of binnenland gebouwd schip is. (Wet van 1948).

Hier dienen twee zaken te worden onderscheiden :

AANKOOP OF NIEUWBOUW IN HET BUITENLAND

De tussenkomst van de Staat dient wel bepaald, rekening houdend met de kostprijs.

Een modern schip in het buitenland kopen van minder dan 5 à 10 jaar aan de helft van de prijs, mag niet afgewezen, noch voor het krediet verlenen noch voor de tussenkomst van het Fonds der Marine, maar dan niet in dezelfde mate als voor een schip in België gebouwd of aangekocht. Zo'n schip verschaft werk aan de scheepsbouwers, leveranciers, enz..... wat van groot belang is.

30 jaar geleden toen er een crisis in de visserij uitbrak, werd ter bevordering van de scheepsbouw op de Belgische werven, een lening bij de N.M.K.N. tot 80 % ja, tot 90 %

toegestaan en zelfs aan een interest welke voor de reders op één procent meerkwam. Dat is het geval geweest voor de schepen van de Pêcheries à Vapeur, Van Georges Rabaey en van de NV Motorvisserij welke bij Boel en Bellard gebouwd werden.

Waarom zou thans, gezien de economische crisis in 't belang van de werkverschaffing niet tot die vroegere beslissingen kunnen teruggekomen worden.

Waar de tussenkomen van de Staat in de interesten vandaan halen ? Daarover hebben wij het in onze slotgedeelten.

4. Verhoging van de slooppremie van 1,5 miljoen fr. per gesloopte kotter.

Ons huidig stelsel is gezond, met dien verstande dat voor verdere sloping twee voorwaarden dienen bepaald nl. die sloopt en herbouwt krijgt 20 duizend frank per ton. Die niet herbouwt slechts 6.000 fr. zoals voorheen. Deze schepen afgeschreven zijnde, gaat het niet op daaraan een geschenk te geven. Want dan kan men in alle nijverheids- en handelszaken hetzelfde eisen.

5. De borgstelling voor de nieuwbouw mag slechts gebeuren door de in pandgeving van het nieuwe vaartuig en niet meer door aanvullende borgen met persoonlijke eigendommen. Ook in België zou zulks moeten het geval zijn.

Nu kennen wij gevallen van eenvoudige vissers, die met have en goed borg moeten staan, terwijl invloedrijke heerschappen niet moesten.

6. De begroting voor de nieuwbouw moet rekening houden met een jaarlijkse kottersbouw van 5 eenheden, waarvoor 145 miljoen Belgische frank vereist is waarvan 8 miljoen voor de tussenkomst in de verlaging van de intrestvoet.

Hier is ons stelsel van tussenkomst gezonder en praktischer. De scheepsbouw zou ingevolge de aanvragen tijdelijk dienen beperkt tot tien eenheden per jaar met een sloop van even veel schepen, 't zij klein of groot.

Aldus zou vermeden worden de EEG-normen inzake kwota min of meer voorbij te lopen in afwachting van betere toestanden, een moderner vloot ontstaan en het kunnen leefbaar houden. Het is aan de kwotanormen een ander kleedje aan te lassen. Het is niet de Belgische vloot die de EEG-wateren zal leeg vissen.

DE IERSE NORMEN

Hier wordt de nieuwbouw beperkt tot schepen van 27 m.

De Ieren zijn dicht bij hun visgronden, moeten geen verwijderde opzoeken en hebben dus het koren voor eigen deur maar te van-gen.

Onlangs kwamen ze van de FEOGA nog 250 miljoen om dergelijke schepen te bouwen welke ze als volgt hebben ingedeeld :

(Vervolg blz. 4)

(Vervolg van blz. 3)

1. voor nieuwbouw beneden de 15 meter

eigen middelen	5 %
subsidie	29 %
lening	70 %
duur : 15 jaar maximum	
interest :	8 %

2. nieuwbouw meer dan 15 meter tot 20 meter

eigen middelen	5 %
subsidie	25 %
lening	70 %
duur : 12 jaar maximum	
interest	8 %

3. nieuwbouw van meer dan 20 meter tot 27 meter

eigen middelen	5 %
subsidie	25 %
lening	70 %
duur : 12 jaar maximum	
interest	8 %

Wanneer een vissersvaartuig in het buitenland gebouwd wordt, dan moet ook daar de lening gebeuren. Ingeval van nieuwbouw voor een vaartuig van meer dan 15 meter mag FEOGA tussenkomst gevraagd worden. Indien deze FEOGA subsidie toegekend wordt, dan mag de totale subsidie van 25 % niet overschreden.

De intresten

In de bankinteressen komt de regering buiten de FEOGA, zo deze bekomen wordt, voor 5,25 % tussen.

TWEEDEHANDS VAARTUIGEN

Ook voor de aankoop van tweedehands vaartuigen, krijgt men een lening maar dan geen subsidie. In het algemeen wordt deze lening alleen maar toegestaan aan de koper wanneer de verkoper in vervanging van zijn te koop aangeboden vaartuig of verkocht vaartuig, zich een nieuw aanschafft. Hierdoor stimuleert men de nieuwbouw omdat deze zeker wel afhankelijk is van de mogelijkheid voor de verkoper van de verkoop van zijn tweedehands vaartuig. Door de dus ook leningen te voorzien, voor de aankoop van tweedehands vaartuigen, krijgt de verkoper die zich een nieuw vaartuig wenst aan te schaffen een veel groter gelegenheid om een koper te vinden voor zijn oud vaartuig.

De voorwaarden voor aankoop zijn :

- 1) eigen midden : 10 % in plaats van 5 %)
- 2) lening : 90 % van de geschatte waarde
- 3) duur : hangt af van de ouderdom van het vaartuig
- 4) rente : op het huidig ogenblik

Wat echter van bijzonder belang is voor de uitrusting van het vaartuig, zijn de leningen en de subsidies die hiervoor toegekend worden. Voor een klein land als Ierland, dat ten slotte toch maar een laatkomer is op visserijgebied, duidt het toch op een zeer vooruitstrevende politiek inzake visserij, dat ook voor het aanschaffen van netten en getuig, voor het inbouwen van een nieuwe motor, voor het aanschaffen van modern apparatuur en voor de ombouw van het vaartuig, zoals bv. de omschakeling van het gewoon treilerstype naar het seinertype, leningen en gratis subsidies toegekend worden.

Hieronder volgen de leningsvoorwaarden, waarbij er een verschil gemaakt wordt tussen nieuwbouw de tweedehandsvaartuigen, alleen wat de aanschaffing betreft van

netten en getuig, nl. de gratis subsidie. Nochtans is zowel voor een tweedehands als voor een nieuw vaartuig een moderne uitrusting van uitzonderlijk belang.

Netten en vistuig voor nieuwbouw :

1) eigen middelen	10 %
2) subsidie	25 %
3) lening	65 %
4) duur : 8 jaar max.	
5) rente : voor het ogenblik 12,5 %	

Netten en vistuig voor tweedehandse vaartuigen

1) eigen middelen	10 %
2) lening maximum	90 %
3) duur : maximum 8 jaar	
4) rente	12,5 %

In het algemeen worden leningen slechts toegekend bij de eerste aanschaffing van netten en vistuig, zowel bij het nieuw als tweedehands vaartuig. Uitzonderlijk wordt toch 90 % lening toegekend voor een nieuwe aanschaffing aan 12,5 % meer dan slechts voor een duur van 3 jaar.

Vernieuwing van motor en machinerie :

1) eigen middelen	10 %
2) subsidie	25 %
3) lening : max.	65 %
4) duur : max. 10 jaar	
5) rentevoet	8 %

Aanschaffing apparatuur

1) eigen middelen	25 %
2) subsidie	25 %
3) lening max.	50 %
4) duur „3 jaar”	
5) rente	8 %

Ombouw van het vaartuig :

1) 1) eigen middelen	5 %
2) subsidie	50 %
3) lening : max.	45 %
4) duur „8 jaar”	
5) rentevoet	8 %

De inspanningen van de Ierse regering

Zoals wij vaststellen is er voor wat de apparatuur betreft, geen onderscheid gemaakt tussen nieuwe en tweedehands vaartuigen wat een subsidiëring betreft.

Het is anderzijds duidelijk dat een nieuw vaartuig wel niet aan een vernieuwing van motor en machinerie toe is en ook niet aan een ombouw, maar van belang is, dat in deze gevallen voor de tweedehands vaartuigen in beide eerste gevallen 25 % gratis subsidie nu vereend wordt en in de ombouw tot 50 %.

Anderzijds werd er aan de banken een leasing-systeem in voege gesteld voor de nieuwe vaartuigen berekend op een duur van 12 jaar aan een rentevoet van 9,06 % voortuit te betalen per kwartaal, waarin de Staat voor 5,25 % tussenkomt.

Wat deze leasing echter bevat hebben wij niet kunnen achterhalen.

BESLUIT

Er werd aan Ierland en Engeland door de FEOGA een steun toegezegd van 250 miljoen. Duitsland heeft 75 % van de Hollandse vissersvloot, die aangewezen was op sloop of verkoop in 't buitenland, opgekocht, in zover dat de Duitse garnaal- en kustvisserij fel uitgebreid werd, waar de onze geen kredieten voor invoer of onder Belgische vlag brengen zouden moeten ontvangen, als wij op de enige

zienswijze van enkele mensen zonden moeten voortgaan, die zich weinig inlaten met de werkelijke belangen van onze Belgische visserij.

Verder dient opgemerkt, dat de Staat jaarlijks honderden miljoenen besteedt om deze visserij in stand te houden door :

1) Het in stand houden van de Ibissschool, waar 98 (kunnen niet meer opgenomen worden), wezen en sociale gevallen, opgeleid worden tot visser, waarvan het gebouw straks 100 miljoen fr. kost en het budget jaarlijks 25 miljoen.

2) het onderhouden van het werk „De Bolle” waar sociaal misdeelden en alleenstaanden boven 18 jaar zijn ondergebracht en op vissersvaartuigen aangemonsterd, wat een nuttige heropvoeding betekent.

3) Wij bezitten thans een proefstation om biologische, technische en technologische werking voort te zetten in 't belang van de visserij.

4) Er zijn vijf visserijscholen die aan de kustgemeenten, de provincie en de Staat elk jaar samen meer dan 200 miljoen fr. kosten of meer dan 1 miljoen per leerling.

5) Er is enkele jaren geleden een visserijfonds gesticht, waar de reders, de Provincie en de Staat elk jaar, afzonderlijk elk 5 à 6 miljoen in storten.

6) Onze vishandel gaat jaarlijks geweldig achteruit bij gebrek aan eigen aanvoer (deviezen). Gevolg minder handel, minder uitvoer en dus meer werkloosheid in talrijke sectoren.

Onlangs zijn nog 3 grote schepen naar Senegal uitgeweken, wordt onze IJslandvloot die tien eenheden telde en 7 milj. kg. vis mocht aanvoeren van uit de IJslandse wateren, ook nog door de sloop van 2 eenheden verminderd en zal ze nog verminderen, naarmate die vloot veroudert.

VOZOR

Ook hier liggen 80 à 100 miljoen fr. nutteloos in banken te vervriezen. Zoals wij reeds één jaar geleden schreven, moet deze instantie onmiddellijk gelikwidieerd. Het ontwerp tot likwidatie is bij de Minister voorhanden. Het heeft geen zin deze kapitalen nutteloos in banken te laten berusten. In alle landen werd deze oorlogsverzekering afgeschaft in tegenstelling dat het beheer van Zeewezen de Minister heeft gemeld. Het officieel bewijs hebben we ten gepaste tijd aan de Minister overgemaakt. Het vrijgekomen kapitaal van ± 80 miljoen fr. kan aangewend worden om de tussenkomst in de slooppremie en de interesten, te spijzen, zonder dat het van de Staat een financiële tussenkomst moet vergen in tegenstelling met zoveel nijverheidsinstellingen, waar het er geld moet in beleggen;

KOMMISSIE

Een commissie van ambtenaren uit het bedrijf van de scheepsbouw, ministerie van Landbouw, Verkeer en Economische Zaken, zou dringend het vraagstuk ter hand moeten nemen, om het in drie maanden op te lossen volgens de normen hierboven vermeld desnoods aangevuld of gewijzigd.

Het N.M.K.N.-systeem is goed maar gaat niet ver genoeg. Als er geen FEOGA-steun kan bekomen worden, moeten wij kunnen genieten van een niet terugvorderbare toelage. Dit kan via een slooppremie van 20.000 fr. per ton in geval van nieuwbouw. Voor uitscheiding van bedrijf zou men kunnen 6.000 fr. geven. Een modern schip in het buitenland kopen van minder dan 5 à 10 jaar aa de helft van de prijs, marg niet afgewezen worden, noch voor het krediet verlenen noch voor de tussenkomst van het fonds der marine, maar dan niet in dezelfde mate als voor een schip in België gebouwd of aangekocht. Een nieuw schip verschaft werk aan de scheepsbouwers, leveranciers enz. wat van groot belang is.

30 jaar geleden toen er een crisis in de visserij uitbrak, werd ter bevordering van de scheepsbouw op Belgische werven, een lening bij het N.M.K.N. tot 80 % ja tot 90 % toegestaan en zelfs aan een interest welke voor de reders op één percent neerkwam.

De scheepsbouw zou ingevolge de aanvragen tijdelijk dienen beperkt tot tien eenheden per jaar met een sloop van evenveel schepen, 't zij klein of groot. Aldus zou vermeden worden de EEG-normen inzake kwota min of meer voorbij te lopen en in afwachting van betere toestanden, een moderner vloot te doen ontstaan en leefbaar te maken.

KWOTA

Er moet een vergelijking gemaakt worden van de bruto tonnage van de vaartuigen tussen 50 en 200 ton (Ned. kottervloot) in de EEG-landen en zeker tussen België en Nederland over de jaren 1950, 1955, 1960, 1965, 1970 en 1975 en eveneens van de onderscheiden tongaanvoer in die zelfde jaren.

Ik meen dat aan de hand van dergelijke tabel zou kunnen bewezen worden, dat de visserij inspanning in België eerder afgenomen is en in Nederland enorm is toegenomen. Daarop zou men kunnen konkluderen dat België allerminst schuldig is aan de overbevissing. Daarop moet internationaal geëist worden dat België die max. 25.000 bruto ton mag hebben, werkgelegenheid moet kunnen bieden aan circa 1.500 vissers en bv. 4.000 ton tong mag aanvoeren. Dan pas kunnen wij belletten dat onze vloot helemaal veroudert en afsterft met werkloosheid niet alleen voor vissers, maar ook voor de handel en aanverwante bedrijven, wat minstens 20.000 man aan personeel vertegenwoordigt. Het is gemakkelijk te beweren dat Engeland en Ierland alles mogen eisen omdat het hun zee en België onbestaande is. Het is louter een kwestie van moed, gezien België per inwoner praktisch de hoogste bijdrage hoeft te betalen aan de EEG, terwijl onlangs Engeland nogmaals bewees meer moed te hebben dan gelijk wie, met nu bv. de invoer staal uit Rusland te verbieden hoeveel de EEG zich daarover ook kwaad make. En zo zijn er nog vele voorbeelden.

P. Vandenberghe.

Dit was de nota welke aanleiding gegeven heeft tot de maatregelen welke de ministers van Verkeer, Landbouw en Economische Zaken, zinnens zijn te nemen.

De noodzakelijke modernisering van de vissersvloot

In ons nummer van 11 augustus hadden we het hieromtrent en ook omtrent het opdoeken van de VOZOR.

Daarin zijn een paar vergissingen geslopen welke in een ander rubriek door de h. Van Roose verbeterd worden, daar de kredieten voor de aankoop van schepen in het buitenland niet 50 t.h. maar 70 t.h. bedragen en het Fonds van de Marine in de interesten voor een som van 2 t.h. zal tussenkomen, maar dan volgens bepaalde normen.

Ook volksvertegenwoordiger en burgemeester Desutter van Knokke-Heist had zich in verband hiermede tot minister Chabert gewend, wiens antwoord we hierna weergeven, waaruit blijkt, dat, buiten de zaken die in verband met de modernisering in ons blad weergegeven werden en hopen we, in september definitief zullen vastgelegd worden, de minister zich ons voorstel en zienswijze grotendeels heeft eigen gemaakt.

Dat voorstel, welke we reeds in januari 1978 deden, en welke we tot op heden niet openbaar maakten, verschijnt deze week in „Het Visserijblad“.

P. Vandenberghe.

EEN SCHRIJVEN VAN MINISTER CHABERT

Minister Chabert zond in verband hiermee aan volksvertegenwoordiger-burgemeester Desutter hiernavolgend schrijven :

„Mijnheer de Burgemeester, Terugkomend op onze vroegere briefwisseling omtrent de hulp aan de zeevisserij in het kader van de wet van 23.3.1948, heb ik het genoegen U te kunnen mededelen dat het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie in zijn zitting van 27 juli jl.

volgende principiële beslissingen heeft getroffen :

1. een procedure werd op punt gesteld teneinde een vluggere afhandeling van de aanvragen tot scheepskrediet mogelijk te maken;
2. voor nieuwbouw zullen, zolang de huidige crisis in de scheepsbouw en de zeevisserij duurt, kredieten verleend worden ten belope van 80 % van de nieuwbouwwaarde van het schip, terwijl de reder sleshts 3 % interestenlast zal moeten dragen;
3. in tegenstelling met het verleden zouden de kredieten kunnen worden verleend voor een periode die tot 15 jaar kan bedragen;
4. voor de aankoop en de inbouw van een nieuwe motor zal een gemeenschappelijke tussenkomst via N.M.K.N en Fonds kunnen worden toegestaan waardoor de reder slechts de helft van de interestenlast zal dienen te dragen die wordt toegepast bij de N.M.K.N

Het spreekt natuurlijk vanzelf dat elke kredietaanvraag het onderwerp zal uitmaken van een afzonderlijk onderzoek zodat bovenvermelde voordelen dienen beschouwd als maxima en niet als automatisch en volledig toegekend aan elk geval afzonderlijk. Met de meeste achting

VRUCHTBARE MAZOUT BIJ ROSSEEL

We vernemen bij de de heer Rosseel, directeur van AVIA, de geboorte van een flinke zoon, aldus de voortzetting van de familie verzekerd.

Onze hartelijke gelukwensen aan beide.

VAN MANNEN EN DE ZEE

Dit prachtig boekje, de geschiedenis weergevend van onze visserijvloot en zijn wederwaardigheden, van de hand van de heer Marcel Poppe, directeur-generaal bij het Ministerie van Verkeerswezen, is verkrijgbaar tegen de prijs van 150 F, BTW inbegrepen, plus 10 F verzendingskosten, mits storting van dit bedrag op postrekening 000-0418987-44 van Het Visserijblad, H. Baelskaai 30 Oostende.

En verder :
Te Oostende :
Boekhandel Corman, Ad. Buylstraat ;
Internationale Boekhandel, Ad. Buylstraat ;
Internationale Boekhandel, Opex ;
Standaard Boekhandel, Kapellestraat.
Te Zeebrugge :
Hand in Hand :
Mr Moens, Café Dolfijn, Visserijstraat.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

CERTIFICATEN EN VERGUNNINGEN IN DE KOOPVAARDIJ, DE ZEEVISSERIJ EN DE PLEZIERVAART DATA DER EXAMENS

In uitvoering van artikel 40 van het koninklijk besluit van 21 mei 1958, wordt de datum van de examens tot verwerving van de brevetten en de diploma's in de koopvaardij, de zeevisserij en de pleziervaart, vastgesteld als volgt :

Hogere Zeevaartschool Antwerpen :

Op 6 september 1978 :
Examen van aspirant officier ter lange omvaart.

Op 15 september 1978 :
a) Examen van officier-werktuigkundige 3e klasse.

b) Examen van officier-werktuigkundige 2e klasse;

c) Examen van officier-werktuigkundige 1e klasse.

VERGUNNING VEREIST VOOR OVERLADING E.E.G.-MAKREEL OP OOSTBLOK-FAKTORIJSCHEPEN ?

Onze lezers zijn reeds op de hoogte, nu de vissersvaartuigen van de Oostbloklanden uit de Noordzee geweerd zijn, dat faktorijschepen van deze laatste in de Noordzee de door Britten gevangen makreel rechtstreeks uit de netten aan boord pompten. Hierdoor was er praktisch geen controle meer mogelijk op de vangsten door de Britse schepen en kwamen de Oostbloklanden toch langs een achterpoortje weer onrechtstreeks deelnemen aan de visserij in de gemeenschapswateren. Aan de hand van een vraag gesteld door de Duitse vertegenwoordiger, de heer W. Müller, aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, blijkt dat de kwestieuze faktorijschepen hierdoor geen gemeenschapsreglement overtreden en ook de Britse vaartuigen niet. Wel zal men, door de verplichte instelling van een vergunningsstelsel, trachten bedoelde activiteiten te controleren en te beperken.

We nemen hier het voornaamste uit deze vraag en uit het antwoord over.

VRAAG :

Kan de Commissie het bericht in een Duits tijdschrift bevestigen dat Russische fabriekschepen in de afgelopen 5 maanden in het Kanaal, 40 duizend ton makreel van Britse treilers hebben overgenomen en dat deze, tegen het E.E.G.-verbod indruisende transacties, de Britten ongeveer 8 miljoen D.M. (plus minus 125 miljoen B.F.) hebben opgeleverd ?

ANTWOORD :

Voor deze akties wordt geen financiële steun door de Gemeenschap verleend. Gezien er geen enkele inbreuk op de bestaande communautaire voorschriften is geconstateerd, is er geen aanleiding tot het treffen van sancties.

STEEDS BETER RESULTATEN IN DE NIEUWPOORTSE VISMIJN

Er zit kennelijk schwing in het gebeuren van de Nieuwpoortse vismijn. In juli 1978 werden inderdaad 117.375 kg. vis aangevoerd die verkocht werden voor een totaal omzetcijfer van 5.928.945 fr. ; voeg daarbij nog 173.176 fr. voor de verkoop van 1.230 kg. garnaal en men komt tot een totaal opbrengstcijfer van 6.102.121 fr. ; toch wel een **beduidende stijging** want in juli van vorig jaar werd voor slechts 4 miljoen 867.011 fr. verkocht en toen sprak men al van een gemoedigend cijfer. Overigens is het wel zo dat de eerste semester van 1978 erg goed is verlopen te Nieuwpoort, want men staat nu al met een totaal verkoopcijfer van 52 miljoen 215.971 fr. en dat is ruim 10 miljoen fr. méér dan vorig jaar toen voor 42 miljoen 087.034 fr. vis werd verkocht.

(R.B.)

De Commissie wijst er evenwel op, dat zij op 17 mei 1977 bij de Raad een voorstel voor een verordening heeft ingediend tot instelling van een vergunningsstelsel voor het controleren van de visserijactiviteit van derde landen in de wateren van de Gemeenschap. Volgens dit voorstel zou voor de bedoelde activiteiten een vergunning van de Gemeenschap vereist zijn.

Uit het antwoord kunnen we reeds opmaken, dat de activiteiten van de faktorijschepen uit de Oostbloklanden niet indruisen tegen één of ander reglement van de Gemeenschap. Inderdaad vissen de schepen van deze derde landen niet, en de uitvoer van makreel naar derde landen is niet alleen vrij, maar onder normale omstandigheden wordt hiervoor zelfs nog een uitvoerprijs betaald. Wel krijgen de Britse schepen deze uitvoerprijs niet, omdat de hoeveelheden niet kunnen gecontroleerd worden. De vergunning die zou afgeleverd worden is, volgens het antwoord trouwens, alleen gericht voor het controleren van de bewuste visserij-activiteit. We menen zelfs, zo deze controle door de instelling van een vergunningsstelsel, wel mogelijk wordt, het argument om geen uitvoerprijs aan de Britse treilers te betalen, niet meer houdbaar zal zijn. Anderzijds gezien er een totaal kwota uitgeschreven werd voor de makreel, zal een vergunningsstelsel de controle op de afgezette hoeveelheden makreel minder moeilijk maken.

Een andere opmerking is ook wel, dat de Raad zeker veel tijd nodig heeft om een dergelijk vergunningsstelsel waar te maken, vermits de Commissie reeds op 17 mei 1977 bij de Raad een voorstel voor een dergelijke verordening heeft ingediend.

HOELANG NOG HARINGVANGSTVERBOD ?

In een andere bijdrage schreven we reeds dat de beperkingsmaatregelen op de haringvangst, niets meer dan een slag in het water zouden zijn, indien men nu reeds zou toelaten de pas gevormde jonge haring te laten wegvissen. Men moet er inderdaad toe komen het bestand volwassen haring terug op peil te brengen.

Hiervoor heeft men minstens 3 jaar nodig omdat de cyclus van broed tot volwassen haring deze tijd benodigt. Het is deze haring die zich voortzet en er moet dus gezorgd worden voor een bestand van volwassen haring die zekerheid biedt voor de toekomst.

WAT IS HET MINIMUM-BESTAND VOOR VOLWASSEN HARING ?

Het is duidelijk dat dit arfhangt van wat men zich voorstelt jaarlijks te laten vangen. Hoe hoger men dit laatste getal wenst, hoe groter de massa volwassen haring dient te zijn. Er kan omtrent zoveel haring jaarlijks weggevangen worden als de massa volwassen haring bedraagt. Indien men een jaarlijks contingent van 1 miljoen wenst te laten wegvangen, dan moet de volwassen haring een bestand hebben van zowat 1,2 miljoen ton. Het is begrijpelijk dat dit niet vóór enkele jaren kan gebeuren. In 1965 schatte men het bestand aan volwassen haring op 18 miljoen ton, terwijl dit in 1975 nog slechts iets meer was dan 100 duizend ton. Al deze cijfers zijn natuurlijk slechts schattingen, maar die vooral nu, dank zij zeer wetenschappelijke onderzoeken wel benaderend kunnen bepaald worden. De volwassen haring in de Noordzee zou van 100 duizend ton in 1975 tot ongeveer 300 duizend ton toenemen in 1978. Men tracht nu in de Noordzee terug een paai stand van ongeveer één miljoen ton te verwezenlijken. Dit zou dan toelaten een vangstkwota van 800 duizend ton uit te schrijven.

Om aan dergelijke paai stand te komen, zouden nog wel enkele jaren nodig zijn. Zolang kan het bedrijf echter niet meer wachten en men veronderstelt dan ook, dat men geleidelijker zal te werk gaan, door elk jaar een beperkt contingent, vanaf 1980 toe te kennen, maar zodanig, dat het bestand van volwassen haring nog elk jaar aanwint. Het zou iets langer duren, maar men zou aan de noden van de visserij en de verwerkende bedrijven aldus kunnen tegemoet komen. In elk geval moet er een gekontroleerde vangst komen.

Indien men nog slechts haring laat wegvangen voor verbruikersdoeleinden, dan zou men reeds binnen afzienbare tijd terug een fatsoenlijk contingent kunnen vrijstellen en zeker reeds vanaf 1980.

DE ONTWIKKELING VAN DE HARING

In de ontwikkeling van de haring kent men vier geleidingen: de larve, de ontloken haring of bleik, de jonge haring en de volwassen haring.

Van zodra het leven uit het ei komt zijn het larven van zowat 6 mm. groot. De larven wijken dan uit van de paai gronden naar meer voedselrijke kustgebieden en hierover zetten zij zowat een half jaar. De meeste Noordzeeharing gaat naar de kustgebieden van de Duitse Bocht. Zij zijn dan ongeveer 5 cm. lang en bij verdere ontwik-

keling krijgen zij de schubben. In de voedselrijke kustgebieden van de Duitse Bocht blijven ze ongeveer een jaar en hebben dan ongeveer 16 cm. lengte en worden dan jonge haring genoemd. Het is het ogenblik waarop, vooral de Denen en ook de Noren klaar lagen om deze jonge haring voor vismeel doeleinden weg te vangen. De jonge haring trekt dan naar de Noordzee richting Schotland. Na nog een verblijf van één jaar ver-voegen zij dan de volwassen haring om met deze naar de paai gronden te gaan zwemmen zodat op 3 jaar hun cyclus rond is en ze eveneens paaien. Na 3 jaar van vangstverbod is het dus nog maar de eerste en kleinste lichting die aan het paaien deelneemt. Men zou dus best nog een jaar wachten opdat dan de 2de lichting eveneens aan het paaien zou kunnen deelnemen. In elk geval is het duidelijk, dat men niet mag toegeven aan een vertekend optimisme dat terug meer haring gezien wordt. Het grootste gedeelte hiervan is beslist jonge of nog niet paarijpe haring en de beperkingen die men sinds een tweetal jaar heeft opgelegd, evenals de hiermede gepaard gaande moeilijkheden en opofferingen van het bedrijf, zouden een maat voor niets zijn geweest, indien men de toelating zou verlenen de 2-jarige haring te laten wegvissen. Zoveel logika mag men nu toch ook wel verwachten van de vissers en het bedrijf zelf, alhoewel, moest men de haring terug vrij geven, we overtuigd zijn, dat van morgen af reeds, men weerom met het uitmoorden zou beginnen. We schrijven hier dan nogmaals dat het vooral de visser is die tegen zichzelf in, moet beschermd worden.

DE KUITKAPACITEIT VAN DE HARING

De haring zet zowat 20 duizend eitjes af, zodat men in feite niet zou hoeven te vrezen voor uitster-ving. Nochtans is ieder eitje geen haring en daar de kuitzieke haring zijn eitjes op de bodem legt, zijn zowel de eieren als de larven een uitgelezen prooi voor heel wat vissoorten en kwalen.

Men kan dus geen berekening maken vertrekkende van de wetenschap, hoeveel eitjes een kuitzieke haring afwerpt. Men kan wel het aantal zwemmende en zich verplaatsende larven meten aan de hand van een holle buis met een stroommeter en een waterfilter. Men heeft hier dan een inzicht van de larvendensiteit van het gebied, maar dit geeft natuurlijk nog geen cijfers over de aangroei van de haring zelf. Hiervoor moet de stand van de jonge haring gemeten worden, hetgeen door wetenschappelijk onderzoek aan boord van speciaal uitgeruste haringschepen gebeurt. Eens dat men de dichtheid van de jonge haring, in hun trek van de Duitse Bocht naar de Oostelijke Noordzee kent, kan men met een zekere proba-biliteit de aanwas van volwassen haring voorspellen, rekening houdend met de natuurlijke uitval.

Aan de hand van de onderzoeken verwacht men dat de vol-wassen haring in de Noordzee, op het einde van dit jaar terug 300 duizend ton zal bereiken.

Eind 1979 zal er daar weer reeds aardig wat bijkomen, zodat men zeker vanaf het jaar 1980 een bepaald contingent in de Noordzee

zou kunnen vrijgeven die de ja-gers op verbruikersharing toch enigszins aan hun trekken zal laten komen. In bepaalde kringen is men wel voorstander om het verbod op de haringvisserij nog enkele jaren te bestendigen, maar het bedrijf dat nu reeds moet ge-steund en opgehouden worden, kan dit zeker niet halen. Meer en meer wint de idee dan ook veld pro-

gressief, contingenten haring vrij te geven, maar dan zodanig, dat de stand van de volwassen haring niet in gevaar komt en ieder jaar nog kan opgevoerd worden tot een peil dat een normale visserij op haring voor verbruikersdoeleinden weer toelaat. Men meent dan ook, dat minstens vanaf 1980 het ha-ringvenster terug op een kier zal open gezet worden.

Richtlijn voor de kwaliteit van zoet water

De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft een richtlijn uitgegeven betreffende de kwaliteit van zoet water dat bescherming of verbetering behoeft ten einde geschikt te zijn voor het leven van vissen.

Deze richtlijn is gegrond op de overweging dat het ekologisch en economisch gezien noodzakelijk is de vispopulaties te beschermen tegen de rampzalige gevolgen van het in het water lozen van verontreinigde stoffen waardoor bij voorbeeld bepaalde soorten in aantal afnemen en soms zelfs uitsterven.

Deze richtlijn is van toepassing op water dat door de lidstaten is aangewezen als bescherming of verbetering behoevende ten einde geschikt te zijn voor het leven van vissen. Dit slaat op water voor zalmachtigen, voor vissoorten zoals zalm, forel en vlagzalm; water voor karperachtigen zoals karper, snoek, baars en paling.

Volgens deze richtlijn wijzen de lidstaten binnen twee jaar voor het eerst wateren voor zalmachtigen en wateren voor karperachtigen aan. Dezelfde staten stellen programmas op ten einde de verontreiniging te verminderen en er zorg voor te dragen dat de aangewezen wateren binnen de vijf jaar voldoen. Volgen dan verscheidene bijlagen waarin onder meer gewezen wordt dat het water een bepaalde grens niet mag overschrijden aan scheikundige stoffen. Verder mag het water, stroomopwaarts van een punt van lozing, wat de temperatuur betreft, voor zalmachtigen niet meer dan 1,5° C verhogen en voor wat karperachtigen betreft, niet meer dan 3° C. De lozing mag ook niet voor gevolg hebben dat de temperatuur van het water voor zalmachtigen de 21,5° C overschrijdt en voor karperachtigen 28°.

Zoals we lezen gaat het hier slechts over een richtlijn vanwege de Raad van de Europese Gemeenschappen, terwijl de lidstaten daarbij nog vrij zijn wateren aan te duiden of niet. We mogen in feite dus niet zeggen dat deze richtlijn zal leiden tot een verbetering van de zoetwateren in het algemeen vermits de Staten zich wel zullen moeten verplichten op te nemen door wateren aan te duiden

die beoedeld zijn en waardoor zij dus gehouden zouden zijn voor de verbetering van het water te zorgen door lozingsnormen op te leggen aan de beoedelaars. We menen dat deze onderrichting dan ook niet meer is dan de figuurlijke en hier ook een letterlijke slag in het water.

KORTE BERICHTEN

Engeland

HARINGVANGST VOLLEDIG DICHT IN BRITS DEEL VAN IERSE ZEE

John Silkin, de Britse minister van Landbouw en Visserij, heeft alle haringvisserij in het Brits gedeelte van de Ierse Zee verboden vanaf 24 september. Tot dan zal men slechts met vergunningen kunnen gaan vissen. Deze maatregel is 't gevolg van het niet tot een overeenkomst kunnen geraken met de overige partnerlanden uit de EEG over beschermingsmaatregelen op de visstand. Deze maatregel is genomen op basis van de adviezen verstrekt door de Internationale Raad voor de onderzoek van de zee. Het vergunningsstelsel is sinds zondag 20 augustus in voege getreden, voor het vangen van een maximum van 9000 ton haring vanaf deze datum tot 24 september. In dit gebied zijn het vooral Britten en Ieren, maar ook Fransen en Nederlanders die actief zijn. Het is de zoveelste eenzijdige maatregel vanwege de Britse minister gegrond op het principe van niet-diskriminatie en genomen ter bescherming van de nationale visstand.

De effecten van de zeezandwinning voor de bouw van een industrie-eiland op het biologisch milieu in zee

Het is onze lezers bekend dat er vooral in Holland nog steeds sprake is van het bouwen van een industrie-eiland in zee zoals ten andere zekere prominente hetzelfde voorstaan in België ter hoogte van Zeebrugge.

Hieromtrent verscheen in «Visserij» een zeer interessante studie van de hand van Drs S. J. de Groot van het Rijksinstituut voor Visserijonderzoek in IJmuiden, welke we voor onze lezers zo nuttig vinden, dat we dit in ons nummer van heden als artikel graag overnemen in de hoop dat het zijn weerklink zal vinden in de bevoegde en betrokken milieus.

Het ware ook interessant hieromtrent een paar vakmensen te horen daar het belang van deze aangelegenheid aan niemand die zich bekommert om de visserij, kan noch mag ontsnappen.

Wat Dr. S. J. de Groot schrijft in «Visserij»

INLEIDING

De bouw van een industrie-eiland in zee is een nieuw verschijnsel in onze kustwateren. Reden dat de permanente gevolgen van de aanwezigheid van een dergelijk eiland dan ook alleen te benaderen zijn. Voor wat het marien biologisch milieu betreft kan besteld worden, dat er na enige tijd, als het eiland een feit is geworden, een herstel zal optreden van de tijdens de bouw aangebrachte schade. Allerlei benthische diergroepen zullen zich via hun pelagische larven weer opnieuw in het aangetaste gebied gaan vestigen. Wat de gevolgen zijn voor het biologisch milieu in de ruimere omgeving van het eiland, door waterverontreiniging als gevolg van de lozingen van bijvoorbeeld chemische afvalproducten en warm c.q. koud water wordt hier buiten beschouwing gelaten, doch dat dit ook nadelige gevolgen zal hebben vergeleken met de uitgangstoestand zal duidelijk zijn.

De grootste milieu-aantasting door verstoring voor het leven in het zeegebied waar het eiland gevestigd zal worden zal optreden tijdens de aanlegfase.

Deze verstoring zal optreden :

- a. in het zandwingebied;
- b. door verplaatsing van tijdens de zandwinning in suspensie gebracht materiaal. De laatste tien jaren is het onderzoek op gang gekomen, nationaal als ook internationaal, naar de effecten op het milieu van het winnen van bodemmateriële zoals zand en grint en het dumpen van havenslib in zee. Verschillende nationale werkgroepen houden zich er mee bezig, terwijl internationaal gezien de ICES (International Council for the Exploration of the Sea - Copenhagen) zich via de werkgroep «On effects on fisheries of marine sand and gravel extraction» zich met deze problematiek bezighoudt (1975b, 1977a).

In de Verenigde Staten werd de problematiek rond de ecologische effecten van baggeren en ook het dumpen van vaste afvalstoffen (onder andere havenslib) reeds eerder onderkend. Dit had tot gevolg het zeer uitgebreide Dredged Material Research Program (DMRP) van de Amerikaanse Genie. Voor de opzet van dit programma zie Becker et al. (1975). Recentelijk waren de ecologische effecten van baggeren en het dumpen van gebaggerde materialen het onderwerp van een proefschrift aan de Cornell University van J. W. Morton (1977). Belangstelling van de Amerikanen moge blijken uit het door Hess reeds in 1971 samengestelde rapport over de mariene zand en grintwinning in het Verenigd Koninkrijk.

WINMETHODEN

Algemeen

Het winnen in zee van zand kan geschieden met verschillende werktuigen waarvan de meest gebruikelijke de sleephopperzuiger is. De sleephopper is een schip dat zijn eigen laadruim al varende vol zuigt, door middel van de zuigbuis. Het materiaal wordt alleen van het oppervlak

afgehaald. De gevolgen er van zijn sporen in de bodem van hooguit enkele tientallen centimeters diepte.

Belangrijk voor het kostenaspect zijn de capaciteit van de zuiger (beun inhoud) en de afstand waarop het gewonnen zand moet worden vervoerd. De volgende relatie bestaat tussen beuninhoud en vervoersprijs per km, te weten voor kleine (2000 m³), middel (4000 m³) en grote (9000 m³) sleepzuigers bedragen deze 13,9 en 6 ct/m³/km.

Voor het maken van zo'n eiland zou ook zand gewonnen kunnen worden met een zeewaardige winzuiger met een hoge capaciteit, ingericht voor het laden van bakken.

Voor wat de mogelijkheden van zandwinning betreft voor de Nederlandse kust zal de keuze onder meer afhangen van de geschiktheid van het aangetroffen zand voor de bouw van een eiland en de laagdikte ter plaatse daarvan aanwezig. Oele (1969, 1971) gaf globaal aan de geologische geschiedenis (Kwartair) van de bovenste lagen van het Nederlandse plat en de dikte van de lagen zeezand die men er kan aantreffen. Ook zijn twee artikelen over de zand en grintvoorziening (Oele, 1973, 1978) verduidelijken de achtergronden van deze problematiek.

In voorbereiding bij de Rijks Geologische Dienst is een kaart waarop alle voorkomens van te gebruiken zeezanden staan aangegeven met een indicatie van de te verwachten dikte van de laag. De afzettingen van zeezanden varieerden in dikte in de zuidelijke Noordzee van 30 meter (ter hoogte van Walcheren) tot enkele meters en soms tot nul.

Welke methode van winning verdient de voorkeur ?

De methode van zandwinning zal bepalend zijn voor de directe en indirecte gevolgen voor de bodemfauna en de mogelijkheid om de visserij in het gebied later weer te kunnen uitoefenen. Men kan kiezen voor :

1. Een locale zandwinning tot op grote diepte, door middel van een steekzuiger, met als gevolg diepe putten (enkele tientallen meters) die zich niet meer opvullen.
2. Een winning zich uitstreckende over een groot oppervlak, door middel van sleepzuigers, met als gevolg een geringere (uiteindelijk enkele meters) verdieping van de zeebodem.
3. Een winning zich uitstreckende over een redelijk groot oppervlak door middel van zeewaardige steekzuigers met als gevolg een verdieping van 10 - 15 meter van de zeebodem.

Al naar gelang de samenstelling van de bodem, bijvoorbeeld een dunne laag zand (bijvoorbeeld tientallen meters) op rots ondergrond of zeer dikke zandlagen, zal men dienen te kiezen voor die methode voor zandwinning welke het milieu het minst onherroepelijk aantast.

In de Seine-baai heeft men proeven gedaan in het geval van een dunne zandlaag op steenachtige ondergrond. Men heeft een proefput gemaakt en gevolgd hoe het herstel c.q. de veranderingen van het ecosysteem plaatsvonden. Is het zand (met kiezel, waar het in Frankrijk om ging) éénmaal weggezogen tot op de ondergrond, dan keren de diersoorten die eerst de levensgemeenschappen vormden, in dit gebied niet meer terug door de wijziging van het substraat. Een grond die eerst van belang was als fourageergebied van vissen, veranderde in een gebied waar slechts diersoorten voorkwamen die een zeer lage voedingswaarde voor de vissen bezaten. Zou de winning commercieel in het gebied ter hand zijn genomen, dan zouden de lokale visserijbelangen blijvend zeer geschaad zijn. Wil men toch in dit gebied zand en grint winnen dan zal men zeer zorgvuldig moeten kiezen de gebieden die de minste schade voor de visserijuitoefening zullen opleveren als zij verloren gaan, dat wil zeggen de grootste grintvoorkomens zeer plaatselijk winnen (Bouchot et al, 1975; Cabioch en Gentil, 1975; Cabioch en Glagon, 1975; Retière, 1977). Voor wat het gebied betreft voor onze kust, waar zand tot op grote diepte voorkomt, kan gekozen worden voor een geringe verdieping van de bodem over een groot oppervlak. Daar de bodemsamenstelling en structuur niet wezenlijk anders zullen zijn voor en na beëindiging van de winning zal de aantasting van de bodemfauna een tijdelijk karakter hebben dat weliswaar lokaal zeer groot kan zijn, doch van voorbijgaande aard. Herstel van de flora en fauna kan optreden daar het bodemtype vrijwel dezelfde is gebleven.

Zou men kiezen voor een winning uit putten, dan zullen de zo gevormde gaten als deze in de bodem dieper dan ca 15 meter worden gegraven niet of nauwelijks meer opvullen, zodat in de oorspronkelijke gelijkmatige zeebodem een kraterlandschap overblijft. Reden is, dat in

(Vervolg blz. 8)

(Vervolg van blz. 7)

water dieper dan een tiental meters zandtransport nauwelijks meer optreedt. Een voorbeeld hiervan kan men aantreffen onder de Engelse kust bij Hastings, waar grintwinning er voor gezorgd heeft dat een blijvende pokdalige bodem overbleef (een maanlandschap), waar de visserij met gesleepte netten niet meer kan worden uitgeoefend.

Naast hinder voor de visserij, zal verminderde waterbeweging in de diepe putten de terugkeer van de oorspronkelijke bodemfauna bemoeilijken. In de putten zal zich bijvoorbeeld veel fijn slib kunnen verzamelen waardoor de oorspronkelijke harde zandbodem overgaat in een weke modder bodem.

Kiest men voor een verdieping van 10 à 15 meter van de zeebodem (een soort compromis) met een redelijk vlakke bodem van de zuigput dan blijft nog de vraag over of de bodem geschikt zal blijken te zijn voor de uitoefening van de visserij binnen afzienbare tijd als blijkt dat het zandtransport over de bodem van dit verdient bekken wel in staat is het toch altijd pokdalige oppervlak te egaliseren. De randen van een dergelijk bekken moeten zeer flauw zijn en de hellingshoek vergelijkbaar aan wat er van nature in het gebied of nabije omgeving voorkomt om de visserij met gesleepte bodemvistuigen te kunnen blijven uitoefenen.

Welke winmethode men ook kiest, het verdient de sterkste aanbeveling om vooraf en na de winning (en regelmatig ook daarna) een bodemkartering te doen verrichten, bijvoorbeeld volgens de methode beschreven door Bakker en Kubik (1978) met een sidelooking sonar. Op deze wijze kan een goede indruk verkregen worden van de mate van beschadiging en eventueel het herstel van de bodem vergeleken met de nultoestand.

Effecten op de waterkwaliteit

a. TROEBELHEID

Bij welke methode van winning, die men ook kiest, zal een verhoogde troebelheid van het water optreden. Wel kan gesteld worden, dat hoe verder men van de kust komt, hoe helderder het water wordt. Hoe dichter men bij de kust blijft met de locatie van een eiland des te meer zal de troebelheid veroorzaakt door de zandwinning gemaskeerd worden door de natuurlijke aanwezige troebeling. De gevolgen van het in suspensie gebrachte materiaal zal dan ook geringer zijn in de nabije kustwateren dan daar buiten.

De effecten van de troebelheid zijn :

- een vermindering van de lichtdoordringbaarheid (de troebelheid);
- bepaalde gebieden zullen bedekt raken met van de baggerwerkzaamheden vrij gekomen materiaal (de slib pluim van de zuiger!)

De verstoring buiten het zandwingsgebied zal plaatsvinden door de stroom geresuspendeerd materiaal, dat tijdens de winning vrijkomt. De troebelheid van het oppervlakte water zal hierdoor sterk toenemen. De grovere bestanddelen zullen het eerste weer zinken, de fijnere deeltjes zullen langer in suspensie blijven. De duur van de periode in suspensie wordt bepaald door onder meer het zoutgehalte en de temperatuur des te langer blijven de deeltjes in suspensie.

Wat de gevolgen voor het dierlijk en plantaardig leven van een tijdelijke verhoging van de troebelheid zullen voor het relatief heldere Kanaal-water wat langs onze kust stroomt laat zich moeilijk schatten. Te verwachten valt in ieder geval een daling in de primaire produktie in het aangetaste water door een geringere hoeveelheid licht in de waterkolom.

Brandsma en Divoky, 1976 (in het kader van het DMRP) stelden twee numerieke modellen op om de gevolgen op korte termijn van het in suspensie brengen van fijne materialen tijdens het baggeren te voorspellen. Het ene model betreft het direct dumpen van vaste afvalstoffen (bijvoorbeeld met een onderlosser) en het andere voor een stationaire of bewegende zuiger.

Basco et al, 1974 deden een onderzoek, in het zelfde kader, naar de factoren die de gevolgen op langere termijn bepalen tot een reeks van aanbevelingen voor onderzoek aan waterloopkundige modellen, onderzoek in flume tanks, simulatie via wiskundige modellen en veldwerk.

b. ZWARE METALEN EN NUTRIËNTEN

In het bodemmateriaal bevinden zich wisselende hoeveelheden aan zware metalen en nutriënten in gehalten die de overeenkomstige gehalten in de waterkolom gewoonlijk met een factor 10 in de 3de macht tot 10 in de 6de macht overtreffen.

Afhankelijk van hun chemische vorm, bijvoorbeeld opgelost in het interstitiële water of gebonden binnen het kristalrooster van bodemdeeltjes, kunnen deze stoffen meer of minder opneembaar zijn voor aquatische en bentische organismen. Door wisselwerking tussen bodem en waterkolom kunnen deze voor het leven in zee vaak essentiële stoffen aan de waterkolom worden afgestaan of juist onttrokken. De bodem vervult aldus een belangrijke regulerende functie op de gehalten aan zware metalen en nutriënten in zeewater. Zandwinning zal dat systeem ingrijpend verstoren, waardoor in een korte tijdsperiode zeer grote hoeveelheden aan zware metalen en nutriënten in de waterkolom kunnen vrijkomen. Om te kunnen beoordelen wat de invloed hiervan zal zijn op de waterkwaliteit dient men zich af te vragen in hoeverre de te

verwachten fysische en chemische veranderingen de opneembaarheid van deze stoffen kan beïnvloeden.

In het interstitiële water van de bodem liggen de gehalten aan zware metalen vaak meer dan 100-voudig hoger dan in de waterkolom, voor ijzer en mangaan gewoonlijk zelfs meer dan 1000-voudig (Anon, 1977c). De grotere oplosbaarheid van zware metalen in het interstitiële water wordt onder meer bevorderd door een lagere pH dan in het bovenstaande water — tussen 7,2 en 7,6 tegen 8,1 à 8,3 in de waterkolom — én door de in het bodemmateriaal sterk verlaagde redoxpotentiaal. Daarnaast kan ook het hoge gehalte aan organische stof de oplosbaarheid van de zware metalen bevorderen. Het in suspensie brengen van gereduceerd bodemmateriaal in zuurstofrijk water met één eenheid hogere pH zal daarentegen de oplosbaarheid en de bewegelijkheid van zware metalen sterk verlagen. De vorming van onoplosbare ijzer- en mangaanhydroxyden met een grote opnamecapaciteit voor zware metalen zal het uiteindelijke effect van het vrijkomende interstitiële water op de waterkwaliteit nog verder beperken (Khalid et al, 1977).

Naast de pH en de redoxpotentiaal is ook de aanwezigheid van sulfide in de bodem zeer belangrijk. In zee bevat het gereduceerde bodemmateriaal gewoonlijk sulfide-gehalten van rond de 300 mg per liter in het interstitiële water (Fenchel en Riedl, 1973). Dit hoge sulfidegehalte gecombineerd met de zeer lage oplosbaarheid van vele metaalsulfiden leidt tot immobilisatie van zware metalen als de overeenkomstige metaalsulfiden. Het bekendste voorbeeld hiervan is wel het ijzer-sulfide (FeS), dat op een tiental centimeters diepte het bodemmateriaal zwart kleurt, op grotere diepte overgaand in pyriet (FeS₂) (Baas Becking en Moore, 1961). Worden deze slecht oplosbare metaalsulfiden door opwervelen tijdens zandwinning in een oxyderende omgeving gebracht da worden eerst de beter oplosbare sulfaten gevormd, om vervolgens weer over te gaan in slecht oplosbare verbindingen als ijzer- en mangaanhydroxyden. Van de fysische en chemische veranderingen van het bodemmateriaal tijdens zandwinning mag men dus hooguit zeer tijdelijke stijgingen in de gehalten aan zware metalen in de waterkolom verwachten. In de praktijk blijken deze verhogingen moeilijk te constateren (May, 1973) en bestaat zelfs de indruk dat er netto eerder een daling optreedt (May, 1974). Wel konden in de Waddenzee tijdens ruwe weersomstandigheden door het opwervelen van bodemmateriaal verhoogde zware metaalgehalten in de waterkolom worden aangetoond (Duinker et al, 1974).

Overigens dient men er wel rekening mee te houden dat het vrijkomen van sulfiden en gereduceerde metaal-ionen een zuurstofbehoefte zullen hebben van n300 - 1000 mg per liter interstitieel water, zodat bij een te verwachten directe 100-voudige verdunning een geringere lokale zuurstofdalig in de waterkolom tijdens zandwinning waarschijnlijk lijkt. Daarnaast zijn ook nog toxische effecten mogelijk op de in de waterkolom aanwezige organismen bij concentraties van het H₂S groter dan 01 mg per liter. Tijdens het winnen van zand in de Sont was een sterke geur waarneembaar van H₂S, terwijl ook hierdoor af en toe vergiftigde vis werd aangetroffen (Ackefors en Fonselius, 1969). Binnen enkele uren was echter het gas verdwenen.

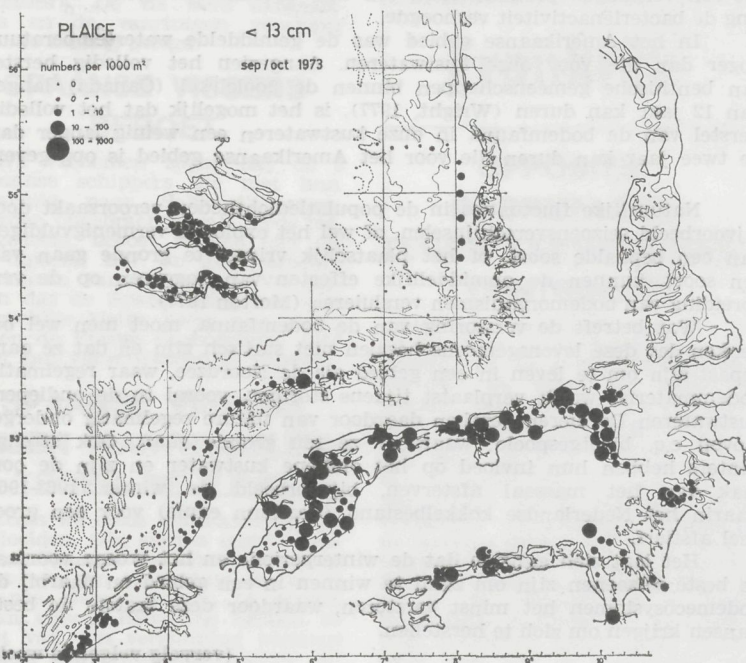
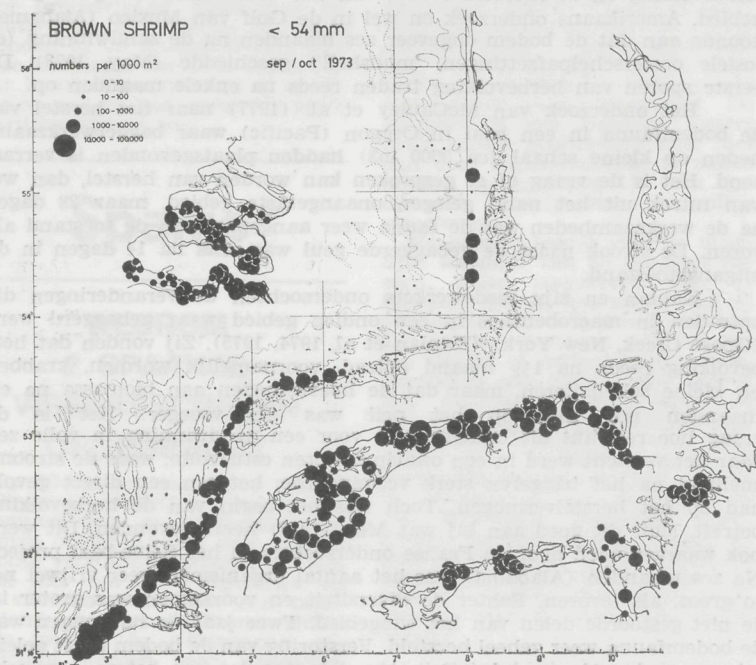
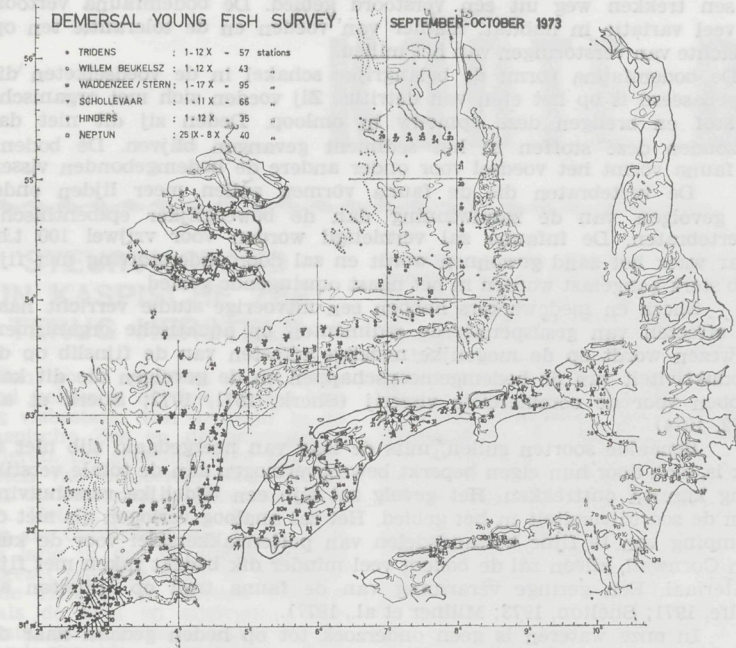
Het gedrag van nutriënten kan eveneens in sterke mate worden beheerst door de redoxpotentiaal en de pH. In het reducerende bodemmateriaal bevinden zich door mineralisatie van uit de waterkolom afkomstig organisch materiaal ammoniumgehalten in de orde van enkele milligrammen per liter in het interstitieel water. Door de bodem kan dit ammonium, aan het oppervlak geoxydeerd tot nitraat, aan de waterkolom worden afgestaan. Omgekeerd kan echter ook de bodem nitraat opnemen ten behoeve van bijvoorbeeld de oxydatie van organisch materiaal of sulfide onder de vorming van moleculaire stikstof (Timmer - Ten Haar, 1977). Gedurende de zandwinning wordt deze natuurlijke situatie verstoord, waarbij relatief grote hoeveelheden ammonium-stikstof in de waterkolom vrijkomen.

Ook bij de fosforverbindingen speelt de bodem een belangrijke regulerende functie door het opnemen van organisch materiaal uit de waterkolom en het afgeven van bij mineralisatie gevormd fosfaat. De lagere pH en de reducerende omstandigheden in de bodem bevorderen de oplosbaarheid van fosfaten, waardoor in het interstitiële water gehalten van enkele milligrammen fosfaat per liter kunnen worden aangetroffen. Bij zandwinning kunnen deze hoeveelheden vrijkomen tezamen met de eerder beschreven zware metalen en stikstofverbindingen en met in het interstitieel water opgelost silicium, waardoor bij aanwezigheid van voldoende licht de primaire produkten kan worden gestimuleerd. Dit effect werkt dus tegensteld aan het effect van de vertroebeling van het water door zandwinning waarvan juist een daling van de primaire produktie zou mogen worden verwacht. Wat werkelijk zal gebeuren is sterk afhankelijk van de hoeveelheid beschikbaar licht en zal daardoor sterk seizoensafhankelijk zijn met mogelijk een daling in primaire produktie in het voorjaar en een stijging in de zomer.

c. PESTICIDEN EN PCB'S.

Pesticiden en PCB's worden door absorptie in het bodemmateriaal geaccumuleerd in gehalten die aanzienlijk hoger zijn dan in de waterkolom (Halcrow et al, 1974). Door het in suspensie raken van dit bodemmateriaal tijdens zandwinning zou desorptie van deze stoffen kunnen

(vervolg blz. 9)

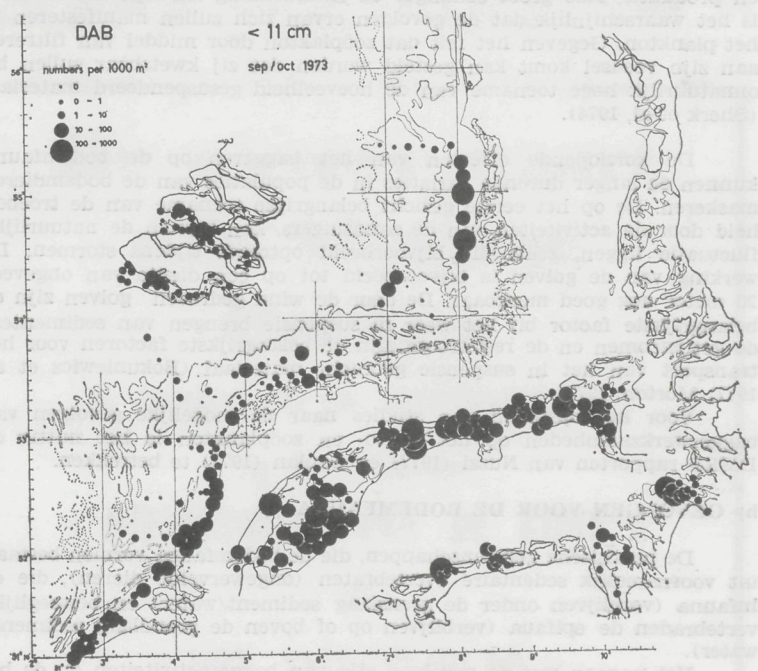
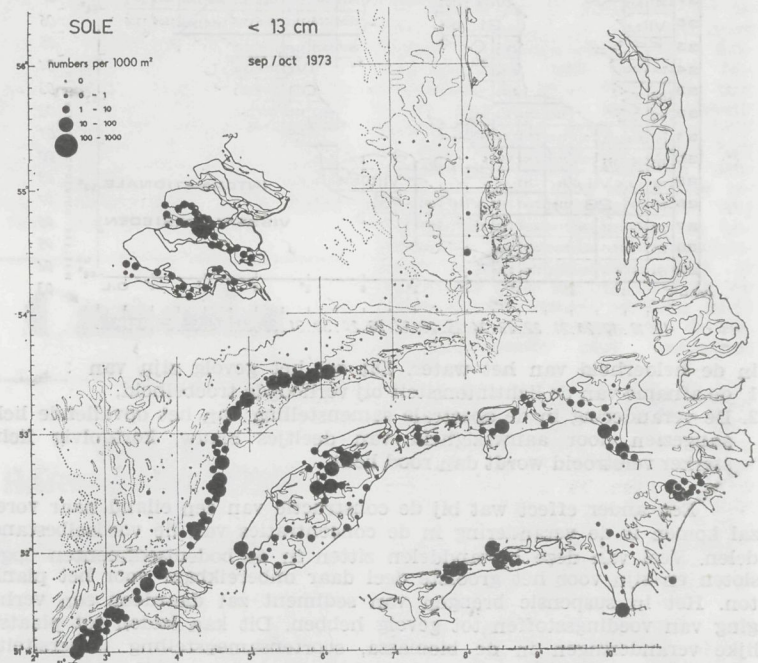
(Vervolg van blz. 8)

optreden. Tot de fysisch-chemische omstandigheden in het bodemmateriaal die de accumulatie van pesticiden en PCB's bevorderen behoort het gehalte aan organische stoffen, met name dat van olie-achtige verbindingen. Alhoewel in principe door verandering in de gehalten aan organische stoffen desorptie tot de mogelijkheden behoort is hiervan bij laboratoriumexperimenten in de USA (Fulk et al, 1975) bij een watersedimentverhouding van groter dan 10 niets gebleken. Voor effecten op de waterkwaliteit in het zandwingsgebied heeft dus geen vrees te bestaan. Iets anders wordt het uiteraard wanneer sterk verontreinigd bodemmateriaal in een relatief schone omgeving wordt gebracht. Door het opnieuw instellen van een bepaalde verdeling in pesticiden en PCB tussen bodem en waterkolom kunnen dan waarschijnlijk belangrijke hoeveelheden van deze stoffen aan de waterkolom worden afgegeven. Voor criteria voor dumpingsgebieden zie bijvoorbeeld Hill en Pawlak, 1977.

GEVOLGEN VOOR HET MARIEN BIOLOGISCH MILIEU

a) GEVOLGEN VOOR HET PLANKTON

De beide soorten van plankton, het zoö- en phytoplankton zullen het meest verstoord worden door de veranderingen die zullen optreden

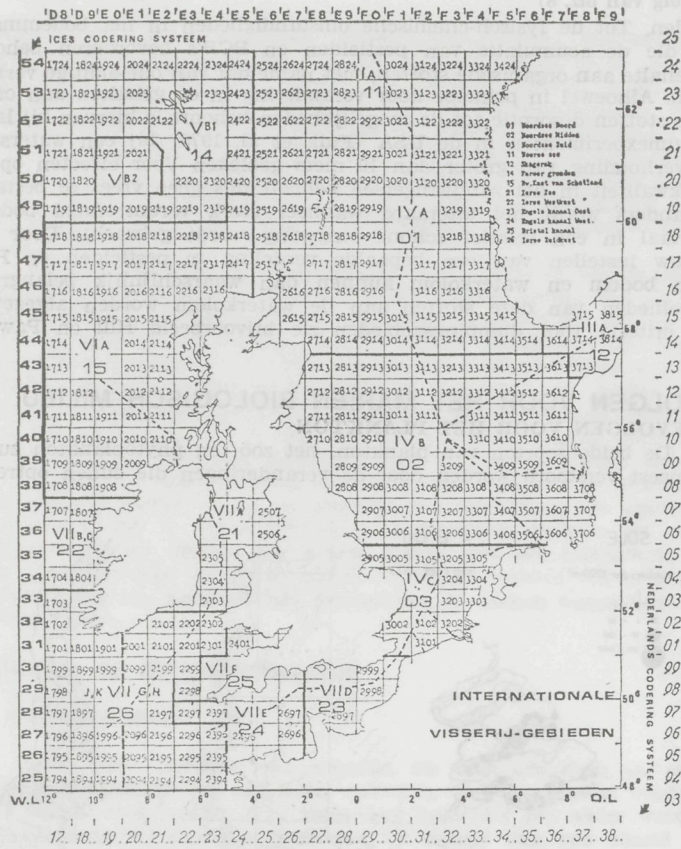

Bij de figuren :

Links van boven naar onder : kaart 1 : het stationsnet ; kaart 2 : de vangst van garnaal ; kaart 3 : de vangst van schol ; hierboven : kaart 4 : de vangst van tong ; kaart 5 : de vangst van schar.

(vervolg blz. 10)

(Vervolg van blz. 9)

in de helderheid van het water. Dit zal het gevolg zijn van :

1. de afname van de lichtintensiteit bij verhoogde troebelheid,
2. De verandering in de spectrale samenstelling van het opvallende licht aangezien door aanwezigheid van deeltjes blauw, kortgolvig licht, sterker verstrooid wordt dan rood licht.

Een ander effect wat bij de constructie van een eiland naar voren zal komen is de verandering in de concentraties van de voedselbestanddelen. Veel van deze bestanddelen zitten in de bodemsedimenten opgesloten en zijn voor het grootste deel daar onbereikbaar voor het plankton. Het in suspensie brengen van sediment zal daardoor een verhoging van voedingsstoffen tot gevolg hebben. Dit kan leiden tot plaatselijke veranderingen in de biomassa, soortensamenstelling (diversiteit), en produktie. Hoe groot schaliger de zandwinning zal zijn des te meer is het waarschijnlijk dat de gevolgen ervan zich zullen manifesteren in het plankton. Gegeven het feit dat zoöplakton door middel van filtereren aan zijn voedsel komt kan gesteld worden dat zij kwetsbaar zullen zijn op onnatuurlijk hoge toename van de hoeveelheid gesuspenderd materiaal (Sherk et al, 1974).

De kortlopende effecten van het baggeren op de bodemfauna kunnen de langer durende variaties in de populaties van de bodemdieren maskeren. De op het eerste gezicht belangrijke toename van de troebelheid door de activiteiten van de zandzuigers, kan binnen de natuurlijke fluctuaties liggen, zoals die bijvoorbeeld optreedt tijdens stormen. De werking van de golven is bijvoorbeeld tot op een diepte van ongeveer 20 meter nog goed merkbaar. De door de wind gedreven golven zijn de belangrijkste factor bij het weer in suspensie brengen van sedimenten, de getijstroom en de reststroom zijn de belangrijkste factoren voor het transport van het in suspensie gebracht materiaal (Bokuniewicz et al, 1977; Morton, 1977).

Voor het opstellen van studies naar de mogelijke gevolgen van baggerwerkzaamheden op het phyto- en zoöplankton is het nuttig de DMRP rapporten van Nuzzi (1977) en Caplan (1977) te betrekken.

b) GEVOLGEN VOOR DE BODEMFAUNA

De benthische gemeenschappen, die de bodemfauna vormen bestaan uit voornamelijk sedentaire evertrebraten (ongewervelde dieren), die de infauna (verblijven onder de grenslaag sediment/water) en beweeglijke vertebraten de epifauna (verblijven op of boven de grondlaag sediment/water).

Het nagaan wat de gevolgen zijn van baggeractiviteiten op de bodemfauna heeft zin daar :

1. De organismen leven in de nabije omgeving waar gebaggerd wordt, zij worden verplaatst of worden bedolven onder het zand. Zij voeden zich met voedsel, het zij in suspensie of in de bodem, wat nauw in contact gebracht is met de sedimenten die opgewoeld zijn tijdens de baggerwerkzaamheden.

2. Bodemfauna is minder beweeglijk dan bijvoorbeeld de visfauna. Vissen trekken weg uit een verstoord gebied. De bodemfauna vertoont veel variatie in habitat, manier van voeden en de tolerantie ten opzichte van verstoringen van het milieu.

3. De bodemfauna vormt de belangrijke schakel in de voedselketen die gebaseerd is op het eten van detritus. Zij voeden zich met organische stof en brengen deze opnieuw in omloop. Deden zij dit niet dan zouden deze stoffen in het sediment gevangen blijven. De bodemfauna vormt het voedsel voor onder andere de bodemgebonden vissen.

De vertebraten die de fauna vormen zullen meer lijden onder de gevolgen van de zandwinning dan de beweeglijker epibenthische evertrebraten. De infauna zal vernietigd worden voor vrijwel 100 t.h., daar waar het zand gewonnen wordt en zal door ondersteuning met fijn slib sterk aangetast worden in het naast omringende gebied.

Sherk en medewerkers hebben een uitvoerige studie verricht naar de effecten van gesuspenderde sedimenten op aquatische organismen. Gewezen wordt op de mogelijke nadelige effecten van de fijnslib op de produktiviteit van de bodemgemeenschappen en de gevolgen die dit kan hebben voor de commerciële visserij (Sherk, 1971, 1972; Sherk et al, 1972, 1974)

Bepaalde soorten zullen, mits de laag van neergedaald slib niet te dik is, zich door hun eigen beperkt beweegvermogen aan de totale verstikking kunnen onttrekken. Het gevolg zal zijn een tijdelijke verschuiving van de soortdiversiteit in het gebied. Het zal analoog verlopen als met de dumping van te fijne bestanddelen van pottenbakkersklei voor de kust van Cornwall, alleen zal de bodem veel minder dik bedekt raken met fijn materiaal. Een geringe verarming van de fauna trad op (Shelton en Rolfe, 1971; Shelton, 1973; Millner et al., 1977).

In onze wateren is geen onderzoek tot op heden gedaan naar de herbevolking en de snelheid ervan, van een door zandwinning aangetast gebied. Amerikaans onderzoek en wel in de Golf van Mexico (Alabama) toonde aan dat de bodem ongeveer zes maanden na de zandwinning (en fossiele oesterschelpafzettingen, 'mudshell') geschiedde (May, 1973). De eerste sporen van herbevolking traden reeds na enkele maanden op.

Het onderzoek van McCauley et al. (1977) naar het herstel van de bodemfauna in een baai in Oregon (Pacific) waar baggerwerkzaamheden op kleine schaal (ca 8000 m³) hadden plaatsgevonden is verrassend. Het is de vraag of er gesproken kan worden van herstel, dan wel van intrek uit het nabij gelegen onaangetaste gebied, maar 28 dagen na de werkzaamheden was de fauna weer aangepast aan de toestand als voren. De strook naast de gebaggerde geul was zelfs na 14 dagen in de uitgangstoestand.

Kaplan en zijn medewerkers onderzochten de veranderingen die optraden in macrobenthos in een ondiep gebied waar gebaggerd werd (Goose Creek, New York) (Kaplan et al, 1974, 1975). Zij vonden dat herbevolking reeds na 1½ maand optrad, voornamelijk wormen, krabben en kleine schelpdieren, maar dat de hoeveelheden aan biomassa na elf maanden nog niet op het peil was als vroeger. Het is de vraag hoe relevant dit onderzoek is voor een zandwinning in volle zee daar het verricht werd in een ondiep besloten estuarium, waar de stroomsnelheid na het baggeren sterk verminderde, hetgeen een direct gevolg had op het herstelvermogen. Toch was het begin van de herbevolking betreft, sluit dit goed aan bij wat May (1973) heeft gevonden. Dit werd ook waargenomen door de Franse onderzoekers in het Seine-baai project. Na zes maanden (Alabama) was het aantal organismen weer vrijwel net zo groot, als tevoren. Echter de diversiteit en voorkomen was groter in de niet gestoorde delen van het wingebied. Twee jaar na het zuigen was de bodemfauna weer geheel hersteld. Verstoring van de bodem heeft geleid tot een verhoogde produktiviteit, ten dele doordat een betere doorluchting de bacteriële activiteit verhoogde.

In het Amerikaanse gebied was de gemiddelde watertemperatuur hoger dan die voor onze kustwateren. Aangezien het volledig herstel van benthische gemeenschappen binnen de poolcirkel (Canada) langer dan 12 jaar kan duren (Wright, 1977), is het mogelijk dat het volledig herstel van de bodemfauna in onze kustwateren een weinig langer dan de twee jaar kan duren die voor het Amerikaanse gebied is opgegeven.

Natuurlijke fluctuaties in de populatiedichtheden veroorzaakt door bijvoorbeeld seizoensverschijnselen, of wel het explosief vermenigvuldigen van een bepaalde soort, of het plaatselijk vrijwel te gronde gaan van een soort, kunnen de onmiddellijke effecten van baggeren op de verspreiding van bodemorganismen versluieren (Morton 1977).

Wat betreft de verstoring van de bodemfauna, moet men wel bedenken dat deze levensgemeenschappen niet statisch zijn en dat ze aangepast zijn om te leven in een gebied als de Noordzee, waar regelmatig bodemmateriaal wordt verplaatst tijdens stormen, vooral in de ondiepere kustwateren. De dieren geraken daardoor van nature regelmatig ondergestoven e.g. blootgespoeld, waardoor ze ten gronde gaan. Ook strenge winters hebben hun invloed op het ondiepe kustwater en zijn de oorzaak van het massaal afsterven, bijvoorbeeld de winter 1963-1964 waarin het Nederlandse kokkelbestand (*Cardium edule*) voor een groot deel afstierf.

Het laat zich aanzien dat de winterperiode en het vroege voorjaar de beste seizoenen zijn om zand te winnen in een gebied en daarbij de bodemecosystemen het minst verstoren, waardoor deze laatste de beste kansen krijgen om zich te herstellen.

(vervolg volgende week)

KORTE BERICHTEN

STEURVISSTAND IN KASPISCHE ZEE TERUG HERSTELD

Een goed resultaat heeft Rusland bekomen bij het herstel van het visbestand van de steur in de Kaspische Zee en de omringende rivieren. Dit gebeurde door het uitzetten van miljoenen jonge steurs van op visfarms uitgebroedde eieren. Het is vooral in de wateren van de Oeralrivier die zowat 2500 km lang is, dat de eieren worden uitgezet om dan later in verscheidene rivieren te worden bijgezet zoals de Don en zijrivieren. Een tiental jaren geleden was deze visstand geweldig verminderd, deels door overbevissing, deels door de polutie van de rivieren en paalgronden in de Kaspische Zee. Het is de Kaspische Zee-steur die de caaviar levert. Deze visstand is nu terug op peil en laat terug een grote jaarlijkse vangst toe.

Spanje

WEEROM 2 SPAANSE VISSERSSCHEPEN OPGEBRACHT

Op 50 mijlen van «Les Sables-d'Olonnes» werden 2 Spaanse vissersvaartuigen in overtreding genomen omdat zij niet over de verplichte vergunning beschikten. Het gaat hier om de «Ugenirru» en de «Enreka» die door een begeleidend schip van de Franse nationale marine, de «Fringant», opgebracht werden naar «Sables-d'Olonnes». De vis werd aangeslagen en de vaartuigen voorlopig aan de ketting gelegd.

SPAANSE VISSERS BEOBOT

We vernemen zopas dat de 2 Spaanse schippers die met hun vaartuig naar Sables-d'Olonnes werden opgebracht, zoals reeds megedeeld, beboet werden met elk 15 duizend B.fr. en met verbeurd verklaren van de vangst. We menen dat de Spanjaarden het voor dergelijke kleine boete niet zullen laten de Franse economische zone met een visserijbezoek te vereren.

SPAANSE VISSERS EISEN MAATREGELN TEGEN DE E.E.G.

Zoals we reeds herhaaldelijk mededeelden, zijn slechts enkele tientallen Spaanse visserijboten voorzien van een vergunning om in de Franse visserijlimieten te mogen gaan vissen. Hiertegen hebben de niet van een vergunning voorziene vissers een protestmanifestatie ge-

houden en de Spaanse regering verzocht bij de E.E.G. te gaan aandringen en desnoods te gaan dreigen met represaillemaatregelen op economisch gebied om de toelating te bekomen voor de zowat 400 overgebleven vaartuigen eveneens in de Franse wateren te mogen gaan vissen. Men heeft zelfs voorgesteld de doorgang tot de Middellandse Zee, via Gibraltar te gaan beletten aan de schepen behorende tot een lidstaat van de E.E.G. om druk te gaan uitoefenen. Spanje behoort tot de economisch zwakken en de Spaanse regering zal het zeker niet wagen, gezien de moeilijke nationale economische toestand daden te stellen die zich rechtstreeks tegen de eigen nationale economie zouden keren. De Spaanse regering heeft dan ook de visserij de raad gegeven zich aan de, door de E.E.G. uitgevaardigde visserijreglementering te houden, maar beloofd stapte Brussel te gaan aanwenden voor een ruimer vergunningstelsel. De vergadering van Spaanse vissers heeft echter geantwoord zich niet aan deze reglementering te zullen houden en in massa (?) hun traditionele visserij verder te zullen uitoefenen!

We hebben begrip voor de moeilijke toestand van de Spaanse visserij, maar omgekeerd zijn de Spaanse vissers het minst van al gedisciplineerd. 't Is voorbij bij hen dat men overtredingen vaststelt wat het vistuig, de netmaaswijdte, overschrijding van kwota, enz. betreffen. Anderzijds werden ook heel wat lidstaten van de E.E.G. uit hun traditionele visserij geweerd, zoals onder meer uit IJsland en uit de Noord-Atlantische wateren, terwijl in de wateren van de Faroë en van Noorwegen drastische beperkingen opgelegd werden en men tegenover de eigen visserij eveneens overgegaan is tot het opleggen van voor de visstand beschermende en voor de visserij beperkende maatregelen.

Frankrijk

OPPOSITIE IN BRETAGNE TEGEN KERNENERGIE- CENTRALES

Het staat praktisch vast, dat de kerncentrale in Bretagne in de nabijheid van de kleine vissershaven Conquet bij Brest zal ingeplant worden. De 90 vissers van Conquet hebben hiertegen gemanifesteerd. Ze hebben daarbij de steun gekregen van praktisch alle bewoners van de omgeving, de enen wegens het gevaar dat de inplanting van dergelijke kerncentrales betekent, de anderen omdat ze vrezen dat de toeristen zullen afwzig blijven. Zelf de vissers en inwoners verwijzen in dit verband naar de reeds veelvuldige rampen die de omgeving getroffen heeft, zoals onder meer deze met de reuzetanker de

Amoco-Cadiz. Of de ingediende bezwaren echter de bouw van de kerncentrale zullen helpen verhinderen, is zeer twijfelachtig. Het Franse energieprogramma voorziet de inplanting van verscheidene kerncentrales en deze moeten ergens plaats vinden. Indien dit niet gebeurd zou, volgens de overheid, de kost van de energie tegen het jaar 2000 met 5 dienen vermenigvuldigd te worden omdat de huidige energiebronnen uitgeput geraken! Dit zou overeenkomen met een afstand doen van een groot deel van de verworven welstand, hetgeen volgens dezelfde overheid onmogelijk haalbaar blijkt. Volgens de vissers gebeurt de inplanting in een gebied rijk aan schaaldieren, kreeftjes en krabben en zal de opwarming van de wateren door de kernenergiecentrales zeker een verandering teweegbrengen in de fauna en flora van dit zeegebied.

Canada

GOEDE HARINGVANGSTEN OP DE... CANADESE KUSTEN

De aanvoeren van haring in Brits Columbia (Canada) zijn in het jaar 1977 met 20 % gestegen. Hierdoor werd het vijfer van 107 duizend ton gehaald, terwijl de aanvoerwaarde met 23 % steeg

tot ongeveer één miljard B. fr. Dit geeft bijna een gemiddelde prijs van 10 B. fr. het kgr. hetgeen zeer goed is. Om echter volop te kunnen profiteren van het herstel van de haringstocks op de Westkust van Canada en van de mogelijkheden die de West-Europese markt biedt door het daar heersende haringtekort, worden de reders en zelfs de bedrijven er toe aangezet, hun technieken in vangst en verwerking te verbeteren en aan te passen, alsook om de kwaliteit van de gevangen haring op te voeren door betere koelingstechnieken. Anderzijds vindt men het wel bevredigend in Brits Columbia, dat er dit jaar minder kuitschietende haring gevangen werd dan in 1977 en men 12 duizend ton onder het toegekend kwotum van 82 duizend ton bleef. Men zoekt hier tevergeefs een verklaring voor. Wij zelf aanzien het toch als een bedenkelijk teken als de kuitschietende haring vermindert. Het is inderdaad deze haring die voor de jonge haring instaat en men moet bijzondere zorg dragen dat de rijpe haringstock niet aangetast wordt.

Over het algemeen kent de Canadese visserij een bijzonder goed jaar, hetgeen zich reeds in 1977 manifesteerde. Het is de reden waarom men de staatshulp aan de visserij, die er de laatste jaren dringend nodig was, sinds einde maart 1978 heeft stopgezet. Rederijen die vroeger in financiële moeilijkheden zaten, kunnen nu aan modernisering en uitbreiding gaan denken. Dit komt ook wel omdat Canada de visserij van derden gevoelig beperkt heeft vooral de Japanezes, Koreanen, Spanjaarden en Fransen het slachtoffer werden.

De nieuwe kaart der Vlaamse Banken

is verschenen en VERKRIJGBAAR

op de drukkerij

« NIEUWSBLAD VAN DE KUST »

en

« HET VISSERIJBLAD »

H. Baelskaai 30, Oostende

Tel. (059) 70.77.13 - 14

(6246N-8187V)

Weetjes...

In Chili, zou men voor het eerst beroep gedaan hebben op petroleumvretende zeebacteriën, om de pollutie tegen te gaan als gevolg van het vergaan van een petroleumtanker. Men zegt niet of dit met goed gevolg gebeurde en wat deze bacteriën zullen gaan verslinden als hun petroleumontbijt opgepeuzeld zal zijn.

De Faroër-eilanden die slechts een bevolking hebben van 40.000 mensen, tellen onder de actieve mannelijke bevolking 3.500 vissers. Voegen wij hier de werknemers in de nevenbedrijven aan toe, dan mogen we zeggen dat het overgroot gedeelte van de actieve bevolking iets te maken heeft met de visserij. De jaarlijkse visproductie ligt niet ver onder de 300 duizend ton. Van de uitvoer is meer dan 95 procent visserijproducten. De vloot zelf heeft een capaciteit van meer dan 40 duizend Brt.

Volgens een dekreet verschenen in de Franse Journal Officiel, is ieder persoon die een wrak ontdekt in de Franse wateren, verplicht dit binnen de 48 uur te melden of onmiddellijk bij aankomst in een Franse haven. Dit bestaat bij ons al zeer lang.

In Frankrijk zijn de eigenaars van oude schepen die niet meer zeevaardig zijn, verplicht deze te laten afbreken en het schroot te verwijderen. Een echtpaar dat zich hieraan niet stoorde en hun versleten vaartuig in de voorhaven van het Franse stadje Pornic liet liggen, werd veroordeeld voor terugbetaling van de kosten van de aanslag, het wegbrengen en tot het betalen van een boete. Hun beroep werd door de rechtbank en de Raad van Staat verworpen.

Een elektrische onderzeewaterkabel vertrekkende van Cap-Gris-Nez naar Engeland zal tevens ondergronds gelegd worden en niet op de zeebodem zelf. Hiervoor gebruikt men een onderwaterploeg op rupsbanden voorzien van een kabien met patrijspoorten die een diepe voor in de zeebodem zal aanbrennen.

De Sealink die sinds juli 1975 te Duinkerke de diensten overnam van de ferryboten, heeft op 10 augustus 1978 zijn miljoenste passagier vervoerd die zich, samen met zijn vrouw en zoon met zijn personenwagen voor de overvaart naar Dover aanbod.

De haven van Paimpol in Frankrijk beschikt over 226 aanlegplaatsen voor pleziervaartuigen. Te Oostende zijn in de twee dokken in de binnenstad 260 aanlegplaatsen voorzien. Hierbij komen dan nog de aanlegplaatsen van de North Sea Yacht Club en van de Royale Yachtclub ter hoogte van de Spiukom.

De autoriteiten van de Miami-rivier in Florida bekwamen van de rechtbank de toelating om een schip dat sinds lang weigerde zijn aanlegplaats te verlaten, naar de hoge zee te slepen, te laten ontploffen en zinken! Volgens zelfde autoriteiten betekende het vaartuig een gevaar voor waterbezoedeling en brand! De eigenaars zullen nog de kostenrekening toegestuurd krijgen. Bij ons is men heel wat minder voortvarend.

De Noorse regering heeft aan de rederijen op de visserij de toelating verleend om binst de zomermaanden de eigen vakantienemende vissers te mogen vervangen door vissers uit Denemarken, IJsland en de Faroë. Dit gebeurde nadat bleek dat hiervoor geen eigen vissers beschikbaar waren.

Peru heeft vanaf 7 juli alle industriële visserij verboden, gezien men reeds over één miljoen ton binnenbracht voor vismeelproducten, waarvan de helft bestaande uit ansjovis en verder pilchards, jack-makreel en saury. Hiervan kwam men 240 duizend ton meel en 40 duizend ton olie. Door dit verbod komen 80 seiners stil te liggen.

In de 5 komende jaren zal Joegoslavië, zijn visserijvloot in de Adriatische Zee met 70 nieuwe vaartuigen uitbreiden. Dit jaar nog zullen hiervan 8 eenheden gebouwd worden.

MARKTCIJFERS WEEK VAN 11 TOT 16 AUGUSTUS

OOSTENDE

VRIJDAG 11 AUGUSTUS

NOORDZEE			
O.127303	10 1300	—	1.503.610
N.3-N.279	10 1080	—	1.314.890
MONKEY BANK			
O.285	11 385	—	488.750

MAANDAG 14 AUGUSTUS

IJSLAND			
O.334	18 530	—	727.077
O.81	18 880	—	1.042.040
NOORDZEE			
O.1410.369	10 1120	—	1.290.540
KANAAL			
N.705	18 200 1249		493.670
MONKEY BANK			
O.232	11 365	—	470.656
WEST			
Z.597	8 290	—	368.218
N.719	7 490	—	528.854
O.66	9 370	—	508.749
Z.43	9 80 2510		496.203

WOENSDAG 16 AUGUSTUS

NOORDZEE			
O.206-O.309	10 1000	—	1.178.668
WEST			
N.45	6 560	—	442.492
N.736	6 110	—	165.101

NIJEUWPOORT

DONDERDAG 10 AUGUSTUS

N.700	7.580
N.788	7.894
N.349	8.905

VRIJDAG 11 AUGUSTUS

Z.589	37.389
N.788	7.848
N.88	18.231
N.349	8.150

De Z.589 was verplicht zijn visserij te onderbreken met defekt aan de radar en was voor herstelling Nieuwpoort binnengelopen. Samen met de kustvisserij werd dan ook zijn kleine vangst verkocht. De tongen van eerste tot de 4e soort kregen 235 tot 255 F. De 5e 180 en de kleine tongen 140 F. Andere soorten waren ook spek voor de winkeliers.

ZATERDAG 12 AUGUSTUS

N.700	32.005
N.88	21.211
N.349	12.070

MAANDAG 14 AUGUSTUS

Z.512	234.482 + RC 13.726
N.346	87.338
Z.429	155.401 + RC 5.056
N.172	140.195 + RC 446
N.470	144.670 + RC 7.272
N.700	10.860
N.88	9.797

Drie vangsten van de West, twee bokkevisseren en twee kustvaartuigen losten 20.000 kg vis, met inbegrip van 2.000 kg tongen. Er was weinig rare vis te koop, de enkele stuks tarbot kregen 228 F. Grieten 130 F. De tongen: 1e 239; de 2e 227 à 240; de 3e 237 à 257; de 4e 190 à 200; de 5e 140 à 156; en voor de kleine werd 108 tot 120 F gegeven, dit van de kustvisserij. Weinig stuks kabeljauw en deze van de West kregen 3.000 F de benne. De gullen van 1.870 à 1.450 F. De voorkeine van 1.150 à 1.280 F. Platvis liep op tot 1.850 F de benne, de drielingen van 1.650 à 2.000 F. Visjes van 850 à 1.280 F. Grote wijting van 1.640 tot 2.100 F. Kleine waren langs de lage kant van 700 en enkele benen 900 F. De rosoorten waren duur: moers en tilten 3.000 F en dit werd ook gegeven voor de grote scherpstaarten, de kleine 2.100 F. Zeehonden 1.500 en een paar benen speerhaaien kregen 1.820 F. Goed gesorteerde knorhaan 1.250 F. Zo was de maandagmarkt met een eindcijfer van 782.743 F.

WOENSDAG 16 AUGUSTUS

N.738	137.468
N.761	130.937
N.349	12.190
N.700	8.103

Twee vangsten van de West en twee kleine vangstjes van de kustvisserij, samen 7.250 kg of een 150 bentjes met inbegrip van 350 kg tongen. Tarbot en grieten waren er niet. Zonnevis kreeg echter 160 F de kg, robaard ook 70 F en grote rode soldaten waren ook van de partij aan 90 F voor de grote en de middenslag aan 67 F de kg. Spijtig dat deze soorten zo moeilijk te vangen zijn en er slechts kleine koopjes kunnen aangeboden worden. Kabeljauw tegen de 3.000 F de benne, de andere gullen van 2.450 à 1.600 F. De voorkeine gulletjes 1.340 F. Deze prijzen werden natuurlijk gegeven, voor extra verse soorten. Grote wijting 2.200 F, kleine van 700 à 950 F. Weinig platvis die dan ook 2.400 F de benne kreeg dit voor platen en drielingen. Visjes rond de 1.000 F. Zeehonden 1.600 en speerhaaien waren er niet. Tongschar werd verkocht aan, dit voor de drie gesorteerde soorten: 108, 76 en 44 F. Het resultaat gaf, dat deze twee Westvangstjes toch een goed cijfertje naar voor brachten.

Bij S.C.A.P.
H. BAELSKAAL 27 OOSTENDE

**NIEUWE AANKOMST VAN
DE BESTE KWALITEIT**

Shäckels

5/8 VIERKANTE KOP

VANAF DUIZEND STUKS :

21 F PER STUK

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

Maandag een behoorlijke hoeveelheid IJslandse soorten op de Oostendse markt. Vooral rode zeebaars en koolvis. Dinsdag en maandag telkens een span met rond de 1.000 bennen vis die vrij behoorlijk verkocht werden. Vooral kabeljauw en grote gul zijn veel duurder geworden. Zo steeg kabeljauw van 30 fr. verleden week tot 45 fr. deze week. De grote gul kreeg prijzen die begrepen waren

tussen 32 en 42 fr., terwijl de kleine gul aan de gewone prijs verkocht werd.

Voor de beide spanvissers werden het alteszins flinke resultaten. Er bestaat momenteel geen reden om die vangsten in het buitenland te gaan verkopen waar de kosten veel hoger zijn. Ook hier zijn de prijzen nu vrij goed en wordt een gemiddelde bereikt van rond de 1.350 fr. per ben. Alleen de kleinste totten vielen dinsdag enigszins uit de toon, daar waar de grote sortering tot 27 fr. kreeg.

Voor de weinig gebrachte soorten bleven de prijzen zeer hoog. Zo noteerde schol tot bij de 50 fr. en kregen de verschillende sorteringen iek tussen 32 en 42 fr. Platjes deden het dinsdag minder goed en kregen de minimumprijs. Rog is duur geweest, vooral maandag toen grote rog tot bij de 80 fr. noteerde, dinsdag was dat iets minder. Grote tarbot, 6 kg. per stuk, werd dinsdag verkocht tegen 241 fr. het kg. Tongen zijn ook weer duurder dan verleden week en noteerden tussen 130 en 250 fr. het kg.

De IJslandse soorten kregen een niet zo beste gemiddelde prijs, dit wegens de nogal lage prijs die rode zeebaars kreeg. Die vissoort haalde nooit meer dan 25,40 fr. en zakte geleidelijk naar 20,60 fr., het minimum. Op het einde van de markt moesten zelfs een 20-tal manden opgevangen worden. Koolvis kreeg tussen 20 en 24 fr., leng (blauwe sortering) zakte tot 33 fr., de witte leng kreeg 27 fr. Opmerkelijk hogere prijzen voor schotse schol waarvoor na de erg flauwe prijs van de voorgaande weken, nu weer tot bij de 40 fr. betaald werd.

Kabeljauw en gul deden het nog niet te best en kregen van 32 naar 36 fr. Schelvis was wel duurder en kreeg prijzen die begrepen waren tussen 30 en 45 fr.

De hoogste uitslag was hier voor de O.317 die met een vangst van 1.130 manden een opbrengst van 1 milj. 376.253 fr. bereikte.

GARNAAL WEER DUURDER

De garnaalprijzen schommelden tijdens de afgelopen week tussen 71 en 125 fr. het kg. De gemiddelde prijs lag iets boven de 85 fr. Dat is een nogal hoge prijs voor het jaargetijde waar gewoonlijk een veel grotere aanvoer genoteerd wordt dan de 2.809 kg. die in de loop van de voorbije week in de afslag gezet werden. De meeste garnaal blijft bovendien nogal klein. Het is mogelijk dat het nog betert, wat de vangst betreft, maar dan zou de wind uit een andere richting moeten waaien.

OOSTENDE · DOVER

FOLKESTONE

UURTABEL DER OVERVAARTEN

voor de week van 27.8.1978 tot 29.1978

Afvaarten uit Oostende naar Dover Western Docks :

- Dagelijks te 04u15, te 08u35, te 11u05, te 15u40 en te 20u45.
- Op 28.8.1978 bijkomende afvaart te 10u45
- Op 1 en 2.9.1978 bijkomende afvaart te 16u30

Afvaarten uit Oostende naar Dover Eastern Docks :

- Dagelijks te 05u15, te 08u15, te 11u15, te 14u15, te 17u15 en te 20u15
- Op 27.8.1978 bijkomende afvaart te 02u15 en te 23u15.
- Op 2.9.1978 bijkomende afvaart te 02u15

Afvaarten uit Oostende naar Folkestone :

- Dagelijks te 01u45 en te 06u00
- Op 28, 29, 30, 31.8.1978, 1 en 2.9.1978 bijkomende afvaart te 03u45

Afvaarten uit Dover Western Docks

- Dagelijks te 01u00, te 10u40, te 12u40, te 16u45 en te 19u45
- Op 28.8.1978 bijkomende afvaart te 16u15
- Op 1 en 2.9.1978 bijkomende afvaart te 23u00.

Afvaarten uit Dover Eastern Docks

- Dagelijks te 00u20, te 09u20, te 12u20, te 15u20, te 18u20 en te 21u20.
- Op 28, 29, 30, 31.8.1978; 1 en 2 sept. 1978 bijkomende afvaarten te 03u20 en te 06u20

Afvaarten uit Folkestone

- Dagelijks te 19u00 en te 23u30
- Op 27, 28, 29, 30, 31.8.1978 en 1.9.1978 bijkomende afvaart te 21u15

OOSTENDE

VRIJDAG 18-8-1978

MONKEY BANK			
O.35	15	360	— 421.630
O.114	14	420	— 551.730

MAANDAG 21-8-1978

IJSLAND			
O.317	18	1.130	— 1.376.253
O.202	17	845	— 1.020.425
O.216	18	660	— 771.631

NOORDZEE			
Z.209/509	12	900	— 1.306.740

MONKEY BANK			
O.274	12	340	— 569.140
O.134	12	340	— 510.525

NOORD			
O.229	9	650	— 462.650

DINSDAG 22-8-1978

NOORDZEE			
N.708/709	10	1.150	— 1.536.450

WEST			
Z.502	12	60	1.872 402.482

NOORD			
Z.38	10	610	— 525.610

WEST			
O.26	9	235	— 284.140

WOENSDAG 23-8-1978

WEST			
N.597	8	285	— 334.640

VERWACHTINGEN

VRIJDAG 25 AUGUSTUS 1978

NOORDZEE : O.127/O.303 (750 m., t.t.z. 50 shelfcod, 130 kab., 570 gul).

N.3/O.279 (55 m., t.t.z. 40 shelfcod, 410 gul, 90 schelvis en totten, 10 varia).

MONKEY BANK : O.118 (180 m.)

MAANDAG 28 AUGUSTUS 1978

IJSLAND : O.318 (900 m., t.t.z. 400 rode zeebaars, 350 schelvis en totten, 50 kools, 70 blauwe leng, 30 varia).

NOORDZEE : O.141/O.369.

MONKEY BANK : O.285, O.232.

WEST : O.66, NK736, N.579.

KANAAL : Z.499.

NOORD : N.719.

DINSDAG 29 AUGUSTUS 1978

WEST : N.45.

NOORD : O.123.

WOENSDAG 31 AUGUSTUS 1978

NOORDZEE : O.206/O.309

(vermoedelijk)

IS ER REEDS VOLDOENDE HARING IN ZEE ?

Men hoort wel meer dat er reeds voldoende haring bijgekomen is om de vissers toe te laten terug op de haringvangst te gaan. Het wordt zeker niet betwist dat er heel wat haring bijgekomen is door de beperkende maatregelen die getroffen werden, maar het baat niet dat men jonge haring laat bijkomen om deze dan te laten wegvangen vooraleer zij kuitrijp zijn.

Het is de rijpe haring, de kuitschietende massa die terug op peil dient gebracht te worden en een waarborg is voor de toekomst. Men moet dus eerst de jonge haring volwassen laten worden en vanaf dit ogenblik kan men er toe overgaan terug bepaalde contingenten vrij te geven en vangstkota op te stellen. Als men het vroeger doet, dan zijn in feite de reeds genomen maatregelen een slag in het water. We voorzien dan ook, dat minstens 1979 ook een jaar zonder haringkوتا wordt, uitgezonderd enkele zeer beperkte contingenten in bepaalde visgebieden op de Hebriden ten westen van Schotland en bij Ierland, tenware de betrokken landen in wier economische zone deze contingenten vrij gegeven worden, terug beschermende nationale, maar niet-diskriminerende maatregelen zouden gaan treffen, zoals de Britse minister John Silkin en zelfs Ierland het onlangs deden, waardoor de Nederlanders het hun toegezegd contingent van 4.000 ton praktisch niet kunnen wegvissen.

AFSLACHTING DOLFIJNEN IN JAPAN

Door de heer Dondelinger werd aan de Commissie van de EEG gevraagd stappen aan te nemen bij Japan, opdat er een einde zou gemaakt worden aan de afschuwe-lijke slachting onder de dolfijnen in het gebied van het eiland Iki.

De Commissie heeft hierop geantwoord dat er momenteel onderzoeken worden verricht om meer te vernemen over de biologie en de toestand ten aanzien van dolfijnen.

Zodra de resultaten van deze studies beschikbaar zijn, zal de Commissie de mogelijkheid om de bescherming van de dolfijnen te verbeteren, verder onderzoeken.

Of de heer Dondelinger met dit antwoord gediend wordt, is een andere vraag die wij stellen.

VORDAP SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-94117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051 - 742051

(5723V)

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

Schelvis grote	.....
Schelvis midden	.....
Schelvis klein	.....
Kabeljauw	.....
Gul	.....
Wijting	.....
Schaat	.....
Zeebaars	.....
Leng	.....
Schartong	.....
Heilbot	.....
Koolvis	.....
Hondstong	.....
Zeewolf	.....
Staart	.....

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

	21-8-1978	22-8-1978	23-8-1978
Lappen	.....	240 -245	.....
Grote	.....	245 —,—	.....
3/4	.....	240 -246	.....
Blok	.....	230 -236	.....
Voor-kleine	.....	185 -187	.....
Kleine	.....	145 -151	.....

Zeebrugge

Grote	.....
Blok	.....
Fruit	.....
Schone kleine	.....
Kleine	.....
Tout petit	.....
Slips	.....

NIET MEDE GEDEELD

Nieuwpoort

	248 —,—	230 -250
Tong I	.....	.....
Tong II	267 —,—	231 —,—
Tong III	270 —,—	257 —,—
Tong IV	245 —,—	234 —,—
Tong V	203 —,—	169 —,—
Kleine	142 —,—	140 -150

PLADIJS

Oostende

	21-8-1978	22-8-1978	23-8-1978
Grote	40,40-48,30	44,—-46,20	.....
Grote tek	.....	.....	.....
Kleine tek	56,—,—	37,30 —,—	.....
Derde slag	37,20 —,—	35,40 —,—	41,—,—
Platjes	23,60-24,40	17,—-19,—	17,40 —,—

Zeebrugge

I	.....
II	.....
III	.....
IV	.....
V	.....

NIET MEDEGEDEELD

Nieuwpoort

	55,—,—	36,—,—
Moelen	.....	.....
Grote pladijs	51,—,—	35,—,—
Platjes	20,—-24,—	20,—,—
Drielingen	.....	.....

Datum	Vangsten	Kgr.	Fr.	Min.	Max.	Gem.
-------	----------	------	-----	------	------	------

VISAANVOER TE OOSTENDE

18-8	2	39.000	1.020.255			
21-8	8	243.350	6.114.640			
22-8	5	104.622	2.805.054			

GARNAALANVOER TE OOSTENDE

16-8	2	147	17.743	117,—	125,—	
18-8	8	479	45.717	86,—	118,—	
19-8	10	690	64.092	78,—	122,—	
21-8	9	993	84.217	71,—	97,—	
22-8	9	500	47.810	89,—	110,—	
		2.809	259.579			

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

17-8	1	9.313	180.278			
18-8	2	249	28.021			
21-8	3	4.661	269.957			
23-8	3	16.392	683.039			

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT

18-8	3	418	40.606	87,—	110,—	
19-8	4	321	29.584	86,—	96,—	
21-8	4	326	26.921	78,—	92,—	
22-8	2	252	20.204	78,—	82,—	
23-8	4	315	29.739	85,—	98,—	

NIEUWPOORT

DONDERDAG 17-8-1978

N.710 180.278

Op de donderdag, kwam onverwacht de N.710 zijn vangst lossen! Radiodefekt was de oorzaak van niet aanmelding, met het angstig gedacht van weinig kopers op de markt te hebben, temeer daar de vangst bestond uit 120 bennen speerhaaien, 15 bennen roggen, 15 bennen gullen, wat wijting en knorhaan.

In acht genomen dat er zelf in andere havens op de woensdagmarkt, speerhaaien moesten opgevangen worden, viel alles nog langs de beste kant mede. De speerhaaien werden gekocht aan 980 à 700 fr. voor de grootste, en de volgende sortering aan 550 fr. de benne! Dit viel dus in de gunstigste zin mede! De rogsoorten kregen 3.150 voor de moers 3.000 fr. voor de tilten. De andere soorten, in kleine hoeveelheden, gingen ook goed weg. Alles samen nog goede besomming voor dit vaartuig! (180.278 fr.).

VRIJDAG 18-8-1978

N.788 15.731 N.349 12.290 (Kustvisserij)

MAANDAG 21-8-1978

N.346 58.041 N.590 203.756 N.349 8.160

Slechts 4.600 kg. vis, werd gelost door deze vaartuigen, met inbegrip van ± 700 kg. tongen. De winkeliers van de Westkust, moesten allen daarvan hun deel kunnen bemachtigen, want de massale volkstoeloop naar de kust, met het mooie weekend, hadden hen goede verkoop bezorgd! Vandaar dat alle soorten dan ook peperduur verkocht werden. Spijtig dat de gulsoorten en kabeljauw niet van de partij waren, daar deze ook de geëerde vis was. Rare vis, zoals tarbot en griet waren er ook niet,

en dan maar roepen op wat kon gekocht worden. De tongen van 1 à 5de soort van 203 à 270 fr. de kg., zelfs de kleine aan 142 fr. Een paar bentjes gullen kregen 2.500 fr. Platvis: grote en drielingen van 2.550 à 2.800 fr. de benne. Kleine platjes van 1.000 à 1.200 fr. Grote wijting 2.450, kleine van 950 à 1.230 fr. de benne.

De weinige rogsoorten kwamen, tegen de 60 en 70 fr. de kg., zelfs op katrog werd geroepen aan 1.850 fr.! En als er niet meer op de markt staat, zijn zandhaaien ook geld waard, en deze kregen prompt 1.000 fr.! Het resultaat gaf dan ook de verdiende beloning aan de vissers, met een deugddoend cijfertje op briefje.

WOENSDAG 23-8-1978

Z.589 282.841 N.720 162.440 N.733 237.758

Twee vangsten van de West, en één bokkevisser, losten 16.400 kg. vis, waarin 1.000 kg. tongen. De tongen kregen nog altijd hun prijs, t.t.z. voor de 4 grootste soorten van 232 à 257 fr. De 5den 170 en voor de kleine werd 140 à 150 fr. gegeven. De platvis was alleen op de markt van de «bokkevisser» en kregen 1.800 fr. voor de grootste, de drielingen 1.640, en de visjes 940 fr. De koopjes zonnevis kregen 160 fr. de kg., staarten boven de 200 fr. de kg. Ook de rode soldaten waren peperduur: grootste aan 90 fr. de kg., zelfs de middenslag 80 fr. of 4.010 fr. de benne. Slechts een paar bennen kabeljauw stonden op de markt, en deze gingen weg aan 4.100 fr. de benne. De gullen, die van «extra» kwaliteit waren, werden gekocht aan 2.480, 2.200 en 1.700 fr. de benne. De voorkleine van 1.340 à 1.380 de benne.

Weinig wijting, die van 1.900 à 2.050 fr. kreeg voor de grootste en voor de kleine wijting werd 1.050 fr. gegeven.

Slechts kleine of halve bennen rogsoorten, die door de winkeliers aan heel hoge prijzen gekocht werden (36 kg. moers en tilten kregen eventjes 3.520 fr.!).

Dus voor deze vaartuigen, maar met prima kwaliteit vis, goede besommingen, en dit na korte reizen!

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Nieuwpoort	
	21-8-1978	21-8-1978	22-8-1978		23-8-1978		21-8-1978	23-8-1978
Tarbot : groot (123)			209 -241					
middel (123)			158 —,—		129 —,—			170 —,—
klein (123)							135 —,—	135 —,—
Griet : groot (123)							100 -125	
middel (123)								
klein (123)								
Schelvis : groot	33,40-36,—		29,—43,60					
middel	23,40-27,—		24,—28,—					
klein	14,40-27,60		14,40-27,40					
Heek : groot	73,—78,—		70,—75,—					
middel	58,—66,—		62,—66,—					
klein	41,—46,—		28,—41,—					
Lom								
Leng	27,—29,60		28,40,—					
Rog (I)	26,60-79,80		52,—66,80		42,—61,—			
Keilrog (123)								
Rog (23)							70,—,—	85,—,—
Tilten (23)							60,—,—	70,—,—
Scherpstaart (23)							64,—,—	65,—,—
Halve mans (23)							56,—,—	50,—,—
Teelt (2)								
Katrog (2)								
Kabeljauw								
Gul (groot)	41,40-48,—		40,—47,60					80,—,—
Gul (middel)	25,—38,—		21,—44,20		24,40-40,—		42,—50,—	28,—50,—
Gul (klein)								
Hozemondhamme								
Wijting : groot	26,20-45,—		13,80-42,—		13,80-41,80		50,—,—	40,—,—
klein							23,—,—	20,—,—
Schar	22,40,—		14,—18,60		24,—,—		25,—40,—	25,—35,—
Steenschol	24,—80,40		22,—82,—		14,—75,60			
Zeehaai	9,—15,60		11,—14,60		11,40-16,60			
Hondshaai								
Doornhaai								
Pieterman								
Makreel								
Horsmakreel								
Zeekreeft								
Schaat								
Zeebaars (klipvis)								
Kongeraal								
Schartong								
Volle haring								
IJle haring								
Haringshaai								
Steenholk								
Heilbot								
Koolvis								
Zeewolf								
Pollak	35,—58,—		48,—52,—					
Zonnevis	21,20-38,—		28,60-39,—					
Koningsvis								
Vlaswijting								
Zeeduivel								
Schotse schol								
Zeehond							35,—,—	35,—,—
Bot								
Rode Poon (robaard)								50,—,—
Grauwe Poon (knorh.)								30,—,—
Rode Knorhaan	17,—,—		6,—7,—		14,—,—			
Posten								
Langoesten (midden)								
(klein)								

Lees "HET VISSERIJBLAD"

NEDERLAND

VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Aan de dinsdagmarkt van 8 oogst werd aangevoerd: 655 kg. tong; 1 kist tarbot en griet; 65 kisten kabeljauw; 522 kisten koolvis; 80 kisten schelvis; 9 kisten wijting; 34 kisten schol; 25 kisten schar; 32 kisten makreel en 96 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg.: Tarbot 13,00; grote tong 18,13-17,62; grootmiddel tong 17,00-16,60; kleinnmiddel tong 14,71-14,10; tong nen 11,60-1,14; tong twee 8,19-7,80.

Per 40 kg.: leng 94-63; lom 86; witte koolvis één 91; witte koolvis twee 80; hammen met kop 170-100; poontjes 45; haai, 136, rode poon drie 134-94; horsmakreel 50-37 tot 34-28; tarbot 319-300; griet 269-237; kabeljauw één 150-130; kabeljauw twee 168-121; kabeljauw drie 144-96; kabeljauw vier 144-94; kabeljauw vijf 78; koolvis één 83; koolvis twee 89-85; koolvis drie 85-77; koolvis vier 61-57; schelvis één 108; schelvis twee 92; schelvis drie 112; schelvis vier 110-83; schol drie 138-134; schol vier 92-76; makreel twee 46; makreel drie 27-23; wijting drie 78; schar 79-75.

De besommingen waren: LJM.57 f 46.200; VD.18 f 3.700; VD.19 f 5.000 LJM.18 f 1.760; één Deens vaartuig de RL.198 f 3.460.

Aan de donderdagmarkt van 10 oogst werd aangevoerd: 2.170 kg. tong; 27 kisten tarbot en griet; 710 kisten kabeljauw; 206 kisten wijting; 389 kisten schol; 61 kisten schar; 26 kisten makreel en 96 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg.: tarbot 13,52-13,48; grote tong 10,14-18,53; grootmiddel tong 19,20-17,96; kleinnmiddel tong 17,05-16,19; tong één 12,58-11,04; tong twee 8,62-7,92.

Per 40 kg.: tarbot 427-349; griet 290-240; kabeljauw drie 138-114; kabeljauw vier 96-86; kabeljauw vijf 94-72; schol één en twee 162-126; schol drie 114-88; schol vier 78-70; wijting drie 75-81; makreel één 81; makreel twee 57-35; schar 88-66; tongschar 84; horsmakreel 13-10; steenbolk 64-60; bot 31-26; haai 110-100; poontjes 44-28; rode poon één 312-290; rode poon twee 142-88.

De besommingen waren: VD.6 f 21.600; VD.18 f 2.100; VD.19 f 3.700; LJM.18 f 1.700; LJM.19 f 7.100; KW.185 f 29.900; UK.135 + UK.145 f 15.400; verder 1 Texelaar en 2 schepen van Goederede met een gezamenlijke besomming van f 61.000.

Aan de vrijdagmarkt van 11 oogst werd aangevoerd: 5.800 kg. tong; 160 kisten tarbot en griet; 794 kisten kabeljauw; 15 kisten schelvis; 796 kisten schol; 1032 kisten schol; 111 kisten schar; 110 kisten makreel en 112 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg.: heilbot 10,00; tarbot 14,47-13,75; grote tong 18,54-17,57; grootmiddel tong 16,60-15,79; kleinnmiddel tong 13,57-12,98; tong één 10,23-9,30; tong twee 8,08-7,36.

Per 40 kg.: haai 120-92; rode poon één 208; rode poon twee 132-61; kran 69-65; tongschar 135-100; tarbot 135-100; tarbot 406-239; griet 265-173; kabeljauw één 192-188; kabeljauw twee 214-173; kabeljauw drie 134-102; kabeljauw vier 100-77; kabeljauw vijf 92-66; schelvis drie 92; schelvis vier 112-

81; schol één 124-108; schol twee 102-86; schol drie 92-77; schol vier 77-57; makreel één 76-48; makreel twee 58-22; schar 92-42; wijting drie 70-50; steenbolk 54; bot 32-26; horsmakreel 21-10; poontjes 32-24.

De besommingen waren: KW.173 f 15.500; KW.214 f 25.500; UK.17 f 2.600; UK.18 f 3.800; UK.76 f 10.300; VD.18 f 1.700; VD.18 f 2.100; VD.19 f 2.100; LJM.14 f 4.300; LJM.19 f 2.400; LJM.27 f 12.200; verder waren er twee kotters uit Goederede en 10 kotters uit Texel welke gezamenlijk f 222.000 besomden.

Op de donderdagmarkt van 17 oogst werd aangevoerd: 1305 kg. tong, 9 kisten tarbot en griet; 51 kisten kabeljauw; 4 kisten schelvis; 84 kisten wijting; 43 kisten schol; 6 kisten schar; 1 kist makreel en 50 kisten diversen.

Prijzen in guldens, per 1 kg.: tarbot 14,87; grote tong 22,54-22,01; rootmiddel tong 19,88-19,09; kleinnmiddel tong 16,78-16,29; tong één 10,79-10,13; tong twee 8,19-7,53.

Per 40 kg.: tarbot 408-260; griet 293-200; kabeljauw drie 204; kabeljauw vier 156-154; kabeljauw vijf 142-88; schelvis drie 192; schelvis vier 84; schol drie 136-102; schol vier 92-64; wijting drie 78-60; makreel twee 88; schar 140; horsmakreel 82-57; bot 34-28; rode poon drie 104.

De besommingen waren: KW.29 f 13.000; GO.4 f 8.700; VD.18 f 2.800; VD.19 f 3.600; LJM.18 f 3.500; LJM.19 f 3.200.

Aan de vrijdagmarkt van 18 oogst werd aangevoerd: 8.410 kg. tong; 119 kisten tarbot en griet; 754 kisten kabeljauw; 4 kisten schelvis; 891 kisten wijting; 1.406 kisten schol; 239 kisten schar; 127 kisten makreel en 103 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg.: heilbot 10,49; tarbot 14,46-13,82; grote tong 20,87-18,36; grootmiddel tong 17,49-16,57; kleinnmiddel tong 18,93-13,41; tong één 10,30-8,60; tong twee 8,12-7,00.

Per 40 kg.: tongschar 195-118; leng 106; hake 204; poontjes 31; horsmakreel 62-24; krab 54-52; haai 94; bot 32-30; tarbot 424-216; griet 310-180; kabeljauw één en twee 226-182; kabeljauw drie 148-126; kabeljauw vier 122-82; kabeljauw vijf 100-64; schelvis één 154; schelvis vier 75-73; schol één 130-108; schol twee 114-88; schol drie 92-72; schol vier 77-60; wijting drie 67-44; makreel één 72-57; makreel twee 43-22; makreel drie 35-10; schar 60-34; rode poon één 174-122; rode poon twee 94-78; rode poon drie 74-52.

De besommingen waren: HD.202 f 11.700; KW.214 f 18.800; VD.6 f 16.900; KW.65 f 25.800; UK.18 f 3.750; UK.48 f 3.800; UK.78 f 10.500; VD.18 f 2.400; VD.19 f 2.700; LJM.18 f 1.600; verder één kotter uit Goederede met f 16.400 en 12 Texelaars met f 238.000 aan besomming.

Aan de maandagmarkt van 21 oogst werd aangevoerd: 4.840 kg. tong; 168 kisten tarbot en griet; 1.138 kisten kabeljauw; 1.185 kisten koolvis; 47 kisten schelvis; 1.758 kisten schol; 923 kisten schol; 87 kisten schar; 63 kisten makreel en 285 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg.:

tarbot 15,91-13,99; grote tong 22,41-21,04; grootmiddel tong 17,52-16,89; kleinnmiddel tong 14,22-13,39; tong één 9,92-9,46; tong twee 7,81-7,16; zalm 18,79.

Per 40 kg.: haai 102-100; rode poon drie 80-70; hammen met kop 142-88; leng 88-81; tongschar 200-121; tarbot 498-235; griet 259-155; kabeljauw één 315; kabeljauw twee 214-202; kabeljauw drie 148-102; kabeljauw vier 116-90; kabeljauw vijf 92-59; koolvis twee 70; koolvis drie 68-63; koolvis vier 56-48; schol één 122-102; schol twee 120-86; schol drie 96-80; schol vier 76-67; schelvis drie 108; schelvis vier 88-58; wijting drie 64-37,60; makreel één 56-36; makreel twee 35-21,60; makreel drie 24; schar 62-40.

De besommingen waren: KW.4 f 16.000; KW.51 f 18.200; KW.145 f 21.900; KW.167 f 22.100; KW.194 f 20.300; WR.57 f 16.200; LJM.211 f 35.800; KW.11 f 18.600; KW.55 f 20.200; KW.149 f 17.000; KW.173 f 18.800; KW.221 f 19.500; LJM.57 f 64.400; KW.22 f 22.400; KW.88 f 21.500; KW.152 f 17.800; KW.189 f 23.200; KW.226 f 19.800; LJM.154 f 15.100.

Aan de dinsdagmarkt van 22 oogst werd aangevoerd: 270 kg. tong, 1 kist tarbot en griet, 49 kisten kabeljauw, 1.636 kisten koolvis, 248 kisten schelvis, 20 kisten wijting, 7 kisten schol, 3 kisten schar, 20 kisten makreel en 67 kisten diversen.

Prijzen in guldens per 1 kg.: grote tong 21,91; grootmiddel tong 17,65; kleinnmiddel tong 14,98-14,61; tong één 11,16-11,00; tong twee 8,16-8,15.

Per 40 kg.: horsmakreel 59-28; poontjes 54; rode poon twee 130; bot 30-26; hammen met kop 130-90; leng 104-75; lommen 90; witte

koolvis drie 90; tarbot 353; griet 190; kabeljauw één 188; kabeljauw twee 165; kabeljauw drie 124; kabeljauw vier 108; kabeljauw vijf 78-68; koolvis één 47; koolvis twee 63-52; koolvis drie 70-63; koolvis vier 48-44; schelvis één 96-88; schelvis twee 84-44; schelvis drie 56-44; schelvis vier 46-34,40; schol drie 160-154; schol vier 104-94; makreel twee 22; makreel drie 46; schar 81-76; wijting drie 47-38.

De besommingen waren: KW 123 f 100.400; VD 18 f 2.600; LJM 18 f 2.450; LJM 25 f 380.

STEUN AAN DE NEDERLANDSE BINNENSCHIEPVAART

Het is een feit dat de binnenscheepvaart in België en Nederland even ziek is als de vissertij.

In Holland heeft men daar voor de tweede maal een mouw aangepast.

Straks worden hier opnieuw 150 miljoen toelagen aan verleend voor modernisering. Deze toelagen zullen geen 50 t.h. van de ruwe kostprijs overtreffen en verdeeld volgens de aard van de verbetering.

Alles hangt af van de tonnage. Deze toelagen zijn alleen bestemd voor eigenaars die uitsluitend watervervoer doen.

Alle bouw moet vooraf goedgekeurd en niet zoals bij ons waar de schepen slechts gekeurd worden nadat ze reeds gereed staan om in zee te gaan.

Visaanvoer te Den Helder

Aanvoerbericht van 14-8 t/m 18-8-1978.

Door 56 kotters werden de volgende hoeveelheden vis aangevoerd:

Hoeveelheid in kg.	Vissoort	Opbrengst	Prijs per kg.
18.999 kg.	Tong	f 203.511,32	van f 20,61 tot f 6,78
12.551 kg.	Tarbot	f 97.468,10	van f 15,64 tot f 4,48
84.110 kg.	Schol	f 157.451,09	van f 2,75 tot f 1,20
25.495 kg.	Kabeljauw	f 41.913,43	van f 3,40 tot f 1,20
4.566 kg.	Griet	f 18.598,33	van f 6,09 tot f 3,38
11.980 kg.	Schar	f 13.016,92	van f 2,00 tot f 0,85
7.740 kg.	Wijting	f 8.550,60	van f 1,80 tot f 0,93
5.090 kg.	Poon	f 4.728,63	van f 3,13 tot f 0,60
2.130 kg.	Bot	f 1.536,88	van f 0,74 tot f 0,63
935 kg.	Harder	f 2.487,75	van f 2,85 tot f 2,63
516 kg.	Tongschar	f 1.185,23	van f 3,81 tot f 2,01
410 kg.	Makreel	f 372,50	van f 1,85 tot f 0,88
217 kg.	Hozemond	f 360,81	van f 2,01 tot f 1,13
200 kg.	Schelvis	f 416,00	van f 2,31 tot f 2,01
140 kg.	Rog	f 166,00	van f 2,16 tot f 1,00
5.913 kg.	Diversen	f 2.982,62	
180.992 kg.		f 554.746,21	

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

BESCHERMKLEDIJ VOOR VISSERS

**De vissers kunnen voor hun PUNTEN hiernavolgende beschermkledij bekomen :
Een punt is ÉÉN FRANK waard !**

KNIELAARS

LAARS gevoerd met wol

DIJLAARS

HEUPLAARS

OVERALL blauw goed maat 50 tot 56
maat 58

BROEK blauw goed

VEST blauw goed maat 48 tot 56
maat 58

BROEK met borststuk maat 48 tot 56
maat 58

JUMPERS blauw goed

small en medium

large

extra-large

ZUIDWESTER (lange kap)

OLIEHEMD zonder kap
met kap

OLIESCHORT

OLIEBROEK met bretels

GUTTERS

AIRCOAT BROEKEN

broeken met bretel

maat 42 56

58 60

JUMPERS aircoat

**Deze punten kunnen omgezet worden bij S.C.A.P., H. Baelskaai 27, Oostende, bij HAND IN
HAND ZEEBRUGGE en bij „Sailors Shop”. Kaai 13, Nieuwpoort, tel. (058) 23.54.08**

(N/58)

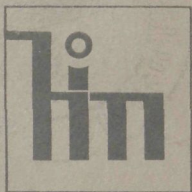

HULP IN NOOD

Samenwerkende Vennootschap

H. BAELSKAAL, 27 - 8400 OOSTENDE

Tel. (059) 70.16.89 - Telex : hunood 192.29

■
Gedekte risico's:
eigen schade — schade aan derden —
opslepingen — totaal verlies —
lichamelijke schade aan derden —
navigatietoestellen — zeegoed — vistuig

■
Meer dan 20 miljoen frank kredieten
werden verleend aan de leden voor nieuwbouw
tegen zeer lage interesten.

■